

124
Κυριος P. Μουσταφίν λογιστής
ΤΟ
Εἰς Ρουφάν

ΣΜΥΡΝΑΪΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

10/2
1890
Ο ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΤΗΣ Α. ΚΑΙ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ

ΜΕΛΕΤΗ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΠΙ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΣΠΥΡΙΔ. ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

Πλατεία Ἀγίων Θεοδώρων

1907

ΤΟ ΣΜΥΡΝΑΪΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ο ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α. ΚΑΙ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ

ΜΕΛΕΤΗ

Στηριζομένη ἐπὶ ἐπισήμων ἐγγράφων.

Ἡ τελευταία κατὰ πλειονοψηφίαν ληφθεῖσα ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ τῆς ἀποστολῆς εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἀντιπροσώπων τῶν δύο διαμαχομένων κοινοτικῶν Σωματείων μας, τῆς Δημογεροντίας καὶ τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως οὗτοι μετὰ τριμελοῦς συνοδικῆς ἐπιτροπῆς τροποποιήσωσιν ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ τὸν ἐν ἰσχύϊ Κοινοτικὸν Κανονισμόν, προσέθεσεν ἕνα ἐτι Κόμβον εἰς τὸ μέγα Κόμβολόγιον ὅπερ ἐπιτηδείως φιλοτεχνεῖται ἀπὸ πενταετίας ἤδη ἐν Φαναρίῳ· διότι ἡ ἀπόφασις αὕτη, μακρὰν τοῦ νὰ φέρῃ εἰς λύσιν τὸ ἀδίκως ἐπασχολοῦν τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν ἐπίπλαστον καὶ φαντασιώδες κοινοτικὸν λεγόμενον ζήτημα, τοῦναντίον διαωνίζει αὐτὸ, παρουσιάζουσα καὶ μίαν πρωτοτυπίαν, ὅτι μεταφέρει τὸ πεδίον τῆς μονομαχίας τῶν δύο ἐριζόντων κοινοτικῶν Σωμάτων μας ἀπὸ τῆς Σμύρνης εἰς Φανάριον ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν Πατριαρχείων, ἐπὶ μεγίστη προσβολῇ τῆς μεγαλωνύμου Ἑλληνικῆς Κοινότητος Σμύρνης καὶ

ἀστόχῳ διαπομπεύσει τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο τούτων σωμάτων.

Ὁ Σεβ. Συνοδικὸς ὁ εἰσηγησάμενος τὴν γνώμην ταύτην καὶ οἱ τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Ἱερ. Συνόδου ἀποτελέσαντες πρὸς ἐκδοσιν ἀποφάσεως ἐπὶ τῇ γνώμῃ ταύτῃ Σεβ. Συνοδικοὶ δὲν ἐσκέφθησαν κἀν ἐπὶ στιγμὴν ὅτι οἰκογενεῖαι, καταγινόμενοι εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῶν, πολυάσχολοι δὲ καὶ ἀπαυδήσαντες ἐκ τῆς πολυχρονίᾳς ἀνιάρᾳς διαπάλης, κοινοτικοὶ λειτουργοὶ ἄμισθοι, ὧν ἡ θητεία ἀπὸ πολλοῦ ἔληξε καὶ κατὰ συνέπειαν μὴ δικαιοῦμενοι ν' ἀπεμπολήσωσιν ὅ,τι αὐτοῖς παρεδόθη πρὸς φύλαξιν καὶ πιστὴν διατήρησιν, θὰ καταδεχθῶσι νὰ φανῶσι τόσῳ χαμαίζηλοι, τόσῳ εὐτελεῖς καὶ τόσῳ ἀσύνετοι, ὥστε νὰ ἐγκαταλείψωσιν ἐν μέσῳ χειμῶνι τὰς ἐστίας καὶ τὰς ἐργασίας τῶν καὶ μεταβαίνοντες εἰς Φανάριον, περιφερόμενοι δὲ εἰς τὰς ἀγυῖας αὐτοῦ καὶ λείχοντες τὰ κράσπεδα τῶν Ἀγίων Συνοδικῶν, νὰ ἐξοδεύωσιν ἀδίκως τὸ κοινοτικὸν χρῆμα, τὸ προωρισμένον εἰς τὰς ἐπείγουσας καὶ ἀναποδράστους ἀνάγκας τῆς κοινότητος, ἵνα συζητῶσιν περὶ ὁνομαστικῆς καὶ ἐπανέλθωσιν ἐνταῦθα κατησχυμένοι ὡς μεταβάντες εἰς Φανάριον ἵνα διαρρήξωσι τὰ ἱμάτια τῆς Κοινότητος καὶ βάλῃσι κλῆρον ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῆς.

Ἐὰν οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ ἐλάβανον τὸν κόπον νὰ μελετήσωσι μίαν πρὸς μίαν τὰς ἀπὸ πενταετίας ἀνεκκλήτως πάντοτε δοθείσας ἀποφάσεις τῆς Ἱερ. Συνόδου, τὰ σχετικὰ πρακτικὰ αὐτῆς ὡς καὶ τὸ ἐπίσημα ἐγγράφη, τὰ συσσωρευμένα ἐντῷ φακέλλῳ αὐτῆς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἅτινα ἐδημοσιεύθησαν ἤδη ἐν τῷ «Νέῳ Βήματι»,

Ἐὰν οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ ἐξήταζον τὸ ζήτημα τῆς τροποποιήσεως τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ ἐν σχέσει ἀφ' ἐνὸς μὲν τῶν δύο ἐριζόντων κοινοτικῶν Σωματείων πρὸς τὴν Κοινότητα καὶ ἐν σχέσει ἀφ' ἑτέρου τῆς Μ. Ἐκκλησίας πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν κοινοτήτων περὶ τὴν ρύθμισιν τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῶν διοικήσεως,

Ἐὰν τέλος πνεῦμα ἀμεροληψίας, πνεῦμα δικαιοσύνης καὶ νομιμοφροσύνης ἐπέπνεεν ἐλάχιστον παρὰ τοῖς Ἀγίοις Συνοδικοῖς,

Ἡ λογικὴ θὰ κατίσχυε καὶ ἡ σκιά, ἡ σκοτίζουσα τὰ ἐν Φαναρίῳ πνεύματα, θὰ ἐχάνετο ἅμα ὡς οἱ σκιαζόντες τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ Γένος καὶ τὴν Κοινότητα παρεμερίζοντο, ὡς πάνυ δικαίως καὶ νομίμως ὑπέδειξε καὶ ὑπεστήριξε τελευταίως ἡ Α. Θ. Παναγιότης, εἰσηγησάμενος τὴν παῦσιν τῶν ἐριζόντων σωματείων.

Ἄλλ' ἐὰν οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ δὲν εἶχον τὸν κατάλληλον καιρὸν νὰ συλλέξωσι καὶ μελετήσωσι τὰς μέχρι τοῦδε ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὅλως ἀπαράσκευοι καὶ ρυμουλκούμενοι νὰ ἐκφέρωσι γνώμην, τεκμηριοῦσαν ἀμεριμνησίαν, ἵνα μὴ εἰπῶμεν μεροληψίαν, περὶ τῆς ἀποστολῆς ἀντιπροσώπων τῶν δύο κοινοτικῶν Σωματείων εἰς Κων/πολιν, ἵνα τροποποιήσωσι μετ' αὐτῶν τὸν Κοινοτικὸν Κανονισμόν μας, ἡμεῖς θ' ἀναγράψωμεν μίαν πρὸς μίαν κατὰ σειρὰν τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱερ. Συνόδου καὶ χάριν αὐτῶν καὶ χάριν τῆς ὁμογενείας μας ἵνα καταδείξωμεν τὸ παλίμδουλον αὐτῶν καὶ ἵνα πεισθῇ ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἐν Σμύρνῃ δὲν ὑφίσταται κοινοτικὸν ζήτημα, ἀλλ' ὅτι ἐδημιουργήθη ἐπίπλαστον καὶ φαντασιῶδες ζήτημα, ὅπερ τεχνικῶς δύο δημοσιογράφοι ὁ τῆς «Ἀμαλθείας» γνωστὸς προδότης τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἕτερος ἀγαθὸς ἀστὸς διευθυντὴς τῆς «Ἀρμονίας» ὡς Κεντρικὸς, ὥςυνον ταρασσόντες ἐκάστοτε διὰ τοῦ φάσματος τούτου τὰ νεῦρα τῶν Ἀγίων Συνοδικῶν.

Ἄλλ' οἱ ἀναγνώσται τῆς μελέτης ἡμῶν ταύτης θὰ ἐπιθυμοῦσι βεβαίως νὰ μάθωσι πόθεν ἡ ἀσπονδος ἐρις καὶ διαμάχη, ἡ εἰς διάστασιν κρατοῦσα ἐπὶ ἔτη τὴν Δημογεροντίαν καὶ τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τίς ἤρξατο χειρῶν ἀδίκων.

Τὸ ἱστορικὸν τῆς ἐριδος ταύτης θὰ ἐκθέσωμεν ὅσον τὸ δυνατόν συντόμως καὶ ἀμερολήπτως, ἀφίνοντες τὸν ἀνα-

γνωστικὴν νὰ κρίνῃ μόνος περὶ τῶν ἐριζόντων καὶ βάλη
οὗτος τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος ἐπὶ τῶν ἐνόχων.

Ἡ κατὰ τὴν 9 Μαρτίου 1900 ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὰς
διατάξεις τοῦ Κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ μας ἐκλεγείσα Δημο-
γεροντία, ἔχουσα ἀρχηγὸν αὐτῆς τὸν ἐκ τῶν μελῶν της,
προδότην τῆς ὀρθοδοξίας Σολομωνίδην, ὡς τὸν μᾶλλον
ἐγγράμματον μεταξὺ τῶν συναδέλφων του Δημογερόντων,
ἧς ἡ διετὴς θητεία ἔληγε τὴν 9 Μαρτίου 1902, ἐπικειμέ-
νων τῶν ἐκλογῶν της, ὑψώσε τὴν σημαίαν τῆς ἀνταρσίας
κατὰ τοῦ κοινοτικοῦ κανονισμοῦ, ἀξιώσασα ὅπως διχοτε-
μοῦσα τὴν κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐξ ὑπηκόων
Ὀθωμανῶν καὶ ὑπηκόων Ἑλλήνων, δώσῃ δικαιώματα
ἐκλογικὰ μόνον εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς ὑπηκόους Κεντρικοὺς.

Ἵνα γίνωμεν καταληπτότεροι, παραθέτομεν τὸ 34 ἄρ-
θρον τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ ἔχον οὕτως :

• Δικαίωμα ψήφου (ἐν τῇ ἐκλογῇ τῆς Δημογεροντίας)
• ἔχουσι· 1) Τὰ ἀποχωροῦντα μέλη τῆς Δημογεροντίας. 2)
• Τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. 3) Τριάκοντα ἐκ τῶν
• ἐγκριτοτέρων Ὀρθοδόξων πολιτῶν, ὑπηκόων Ὀθωμανῶν
• προσδιοριζομένων προηγουμένως ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῆς
• ἀποχωρούσης Δημογεροντίας καὶ τῆς κεντρικῆς Ἐπιτρο-
• πῆς καὶ τοῦ Μητροπολίτου καὶ 4) οἱ πρωταμαγίστορες
• τῶν Συντεχνιῶν.

Ἡ Δημογεροντία λοιπὸν ἀξίωσε : Α' ἐκ τῆς Κεντρικῆς
Ἐπιτροπῆς μόνον οἱ ἐν αὐτῇ ὑπῆκοοι Ὀθωμανοὶ ἔχουσι
δικαίωμα ψήφου καὶ Β' μόνον οἱ Ὀθωμανοὶ ὑπῆκοοι Κεν-
τρικοὶ μετὰ τῆς Δημογεροντίας καὶ τοῦ Μητροπολίτου
προσδιορίζουσι τοὺς τριάκοντα πολίτας Ὀθωμανοὺς ὑπη-
κόους, οἵτινες θὰ προσεκαλοῦντο ὡς ἐκλογεῖς, ἐνῶ ἀπὸ
τῆς συντάξεως τοῦ Κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ ἅπαντα τὰ
μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς εἶχον δικαίωμα ψήφου καὶ
μετὰ τῆς Δημογεροντίας προσδιώριζον τοὺς τριάκοντα
ἐκλογεῖς.

Διὰ τῆς τοιαύτης ἀξιώσεώς της ἡ Δημογεροντία, συγ-

κειμένη ἐκ 10 μελῶν θὰ συνειργάζετο μετὰ 5 μόνον με-
λῶν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, τῶν 7 λοιπῶν μελῶν
αὐτῆς ὄντων ὑπηκόων Ἑλλήνων, πρὸς προσδιορισμὸν τῶν
30 Ὀθωμανῶν ὑπηκόων ὁμογενῶν ἐκλογέων, καὶ ἔχουσα
τὴν πλειονοψηφίαν θὰ ἀνεδείκνυε τριάκοντα ἐκλογεῖς φί-
λους καὶ συγγενεῖς τῆς Δημογεροντίας, οἵτινες μετὰ τῶν
πρωταμαγιστόρων τῶν συντεχνιῶν, ἐκλεγέντων παρ' αὐ-
τῆς, θὰ ἐπετύγχανε τὴν ἐκ νέου ἐκλογὴν αὐτῆς, ἐνῶ, ἂν
οἱ 12 Κεντρικοὶ συνειργάζοντο μετὰ τῶν 10 Δημογερόν-
των πρὸς προσδιορισμὸν τῶν 30 ἐκλογέων, ἐλάμβανον δὲ
καὶ μέρος εἰς τὴν ἐκλογικὴν συνέλευσιν ὅλα τὰ μέλη τῆς
Κεντρικῆς, ἦτο ἀμφίβολον, ἂν ὁ Ἰσκαριώτης τῆς Ἐκ-
κλησίας καὶ Ἐφιάλτης τοῦ Γένους καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ θὰ
ἐξελέγοντο καὶ αὐτοὶς δημογέροντες. Ὡστε ὅλος ὁ καυ-
γᾶς εἶνε, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον «διὰ τὸ πάλλωμα».

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἀπεδέχθη τὴν ἀξίωσιν ταύ-
την τῆς Δημογεροντίας, ἀφοῦ ὅλα τὰ μέλη αὐτῆς ἐδι-
καιοῦντο, κατὰ τὸν κανονισμὸν, νὰ δώσωσι ψήφον καὶ
ἀφοῦ ἀπὸ τῆς Συντάξεως τοῦ Κανονισμοῦ ἐπὶ σειρὰν
ἀδιάκοπον ἐτῶν ἐφημερόζετο πιστῶς τὸ ἄρθρον 34 τοῦ Κα-
νονισμοῦ καὶ ἀφοῦ αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐνιστάμεγοι νῦν, καὶ ὁ
ἀρχηγὸς αὐτῶν εἶχον ἐκλεγῇ Δημογέροντες διὰ γενικῆς
Συνελεύσεως, ἐν ἣ ὅλα τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτρο-
πῆς εἶχον λάβῃ μέρος, αὐτοὶ δὲ οὐδεμίαν ἐποιήσαντο
τότε ἔνστασιν, ἀλλ' ἐδέχθησαν καὶ εἰργάσθησαν καθ' ὅλην
τὴν διαρρεύσαν διετίαν.

Ἡ Δημογεροντία ἐμμένουσα εἰς τὴν ἀξίωσίν της ἀνη-
νέχθη εἰς τὴν Μεγάλαν Ἐκκλησίαν, ἥτις μὴ προβλέπουσα
τὰς συνεπείας τοῦ ἐγκαινιζομένου σχίσματος ἐν τῇ ὁμο-
γενείᾳ ἡμῶν, σχίσματος διχάζοντος αὐτὴν εἰς Ρ α γ ι ᾱ -
δ ε ς καὶ Ἑ λ λ η ν α ς, ἀπεδέχθη τὴν ἀξίωσιν ταύτην
τῆς Δημογεροντίας διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 Σεπτεμ-
βρίου 1902 καὶ ἀριθ. Πρωτ. 6135 ἀποφάσεώς της. Ἀλλ' ἡ
κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ σθεναρῶς ἀντέστη, φρονοῦσα, ὅτι

αὕτη ὡς κοινοτικὸν Σωματεῖον ἀποτελούμενον ἐξ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, δὲν δύναται νὰ θεωρῇται ὡς Σωματεῖον ἐκ ξένων καὶ μὴ θέλουσα νὰ καθιερώσῃ τὸ σχίσμα ἐν τῇ Κοινότητι.

Ἡ ἕρις τούντεῦθεν μετεβλήθη εἰς μῖσος ἀσπονδὸν μεταξὺ τῶν δύο κοινοτικῶν Σωμάτων μας, ἡ δὲ Μ. Ἐκκλησία ἀπέστειλεν ἐνταῦθα ἐξαρχικῶς τὸν Μητροπολίτην Χίου κ. Κωνσταντῖνον καὶ τὸν τότε νομικὸν Σύμβουλον τῶν Πατριαρχείων, νῦν δὲ μητροπολίτην Σάμου κ. Κωνσταντῖνον τὸν Βοντζαλίδην, οἵτινες ἐπέβαλον τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑπὸ τὰς τουρκικὰς στρατιωτικὰς λόγχας γινομένων τῶν ἐκλογῶν, ἐξελέγη καὶ πάλιν ἡ ὑπὸ τὸν Ἰουδαν Δημογεροντία, ἐκτὸς τριῶν νέων, κάποιου ἀπαίσιου τέρατος, καταπτύστου καὶ ἐστιγματισμένου, καλουμένου Μανώλογλου, τοῦ Μιχ. Τσακύρογλου, ἱατροῦ καὶ Θωμᾶ Φακίρη, ὅστις, μετ' ὀλίγας ἡμέρας παρητήθη· οὕτω δὲ ἀπετελέσθη ἡ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ συντάκτου τῆς «Ἀμαλθείας» Δημογεροντία, ἥτις ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1902 ἐξακολουθεῖ νὰ νέμῃται τὴν Μητρόπολιν μέχρι σήμερον.

Ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ Μ. Ἐκκλησία κατενόησε ταχέως τὸ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα Σμύρνης ἀδίκημά της καὶ διὰ νεωτέρας αὐτῆς ἀποφάσεως κατεδίκασεν ἐαυτήν, ἀποφασίσασα, ὅπως ἡ ἀπόφασις ἐκείνη μὴ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς προηγούμενον.

Ἡ μεταμέλεια ὅμως αὕτη τῆς Ἱερ. Συνόδου δὲν κατέστρεψε τὸ σχίσμα μὴδὲ ἠπούλωσε τὴν διανογιεῖσαν πληγὴν εἰς τὸ στῆθος τῆς ἐνότητος τῆς ὁμογενείας μας.

Ἡ διὰ τῆς στρατιωτικῆς λόγχης ἀναδειχθεῖσα Δημογεροντία βλέπουσα, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ μεταχειρισθῇ τὴν αὐτὴν μέθοδον καὶ ἐν ταῖς νέαις ἐκλογαῖς της ἤγειρε νέαν σημαίαν, τὴν σημαίαν τῆς τροποποιήσεως τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ κατὰ τὰς βλέψεις, ἵνα οὕτως ἐπιτύχῃ τὴν ἐκ νέου ἐκλογὴν της, διότι ἄλλως ἦτο βεβαία ἡ καταδίκη καὶ ἐξώσις της.

Ἐπειδὴ ἥδη εἶχε πλέον τὰς θύρας τῶν Πατριαρχείων ἀνοικτάς καὶ τὰς ἀξιώσεις της τυγχανούσας εὐπροσδέκτου δεξιώσεως, ἀπετάθη καὶ πάλιν εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ζητοῦσα νέας τροποποιήσεις τοῦ Κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ.

Οὕτως ἀρχεται μία ἀσκοπὸς ἀλληλογραφία τῆς Μ. Ἐκκλησίας μετὰ τῶν δύο Κοινοτικῶν Σωματείων μας περὶ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῆς Δημογεροντίας καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀπορρίπτουσα πάντοτε τὴν πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν εἰσήγησιν τῆς Δημογεροντίας περὶ τῆς τροποποιήσεως τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ, ἅτε Δημογεροντίας καὶ τῆς Κεντρικῆς μὴ ἐχούσης οὐδεμίαν ἐντολὴν καὶ ἀρμοδιότητα πρὸς τοῦτο, παρέπεμπε καὶ τὴν Μ. Ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 114 ἀρθροῦ τοῦ Κανονισμοῦ, τοῦ καθορίζοντος τὸν τρόπον τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ τροποποιήσεως αὐτοῦ.

Ἡ Μεγάλη ὅμως Ἐκκλησία, νομίζουσα, ὅτι ἐδικαιοῦτο νὰ ἐπιληφθῇ τῆς τροποποιήσεως τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ, διώρισε τριμελὴ Ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ τότε ὑπογραμματέως, νῦν δὲ ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερ. Συνόδου πανοσ. κ. Ἀθανασίου Πιπέρα καὶ τῶν δύο αὐτῆς νομικῶν Συμβούλων τοῦ κ. Π. Νικολοπούλου, γραμματέως τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου καὶ τοῦ κ. Ἀρμοδίου Χαμουδοπούλου, δικαστικοῦ γραμματέως, ἥτις καὶ συνέταξε σχέδιον τροποποιήσεως, ὅπερ καὶ ἀπεστάλη ἐνταῦθα μετὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22 Μαρτίου 1905 Πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς, ἐν ἣ ἀναγράφονται τὰ ἐξῆς :

• Ἀποσχόντες τοῦ περιβαλεῖν ἀμέσως τὰ ἐν τῷ σχεδίῳ διὰ τοῦ προσήκοντος ἐκκλησιαστικοῦ κύρους, ἐκ προνοίας τοῦ ἀποφυγεῖν μελλούσας δυσχερείας, ἐγνωμεν διαβιάζοντες τῇ Α. Σεβ. τῷ Μητροπολίτῃ ὑμῶν ἀντίγραφον τῆς ῥηθείας γ ν ω μ ο δ ο τ ῆ σ ε ω ς, συστήσαι ταύτην εἰς τὴν ἀπὸ κοινοῦ μελέτην τῶν δύο σωμάτων μετὰ τῆς ἐντολῆς καὶ ἀδείας τοῦ ἐπενεγκεῖν ὅσας ἂν τυχὸν ἔχωσι παρα-

τηρήσεις καὶ ἐπιστρέψωσι ταύτην ἐντὸς μηνὸς διὰ τὰ
•περαιτέρω•.

Τὸ σχέδιον τοῦτο ἢ τὴν γνωμοδότησιν ταύτην, ὡς τὴν
ἀποκαλεῖ ἡ Πατριαρχικὴ ἐπιστολή, ἀπήτησεν ἡ Κεντρικὴ
ἐπιτροπὴ, ὅπως παραπεμφθῇ εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν, τὴν
ὀριζομένην ἐν τῷ ἀρθρῷ 114 τοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἥτις μόνη
εἶχε τὸ δικαίωμα τῆς τροποποιήσεως αὐτοῦ, μὴ θεωροῦσα
ἑαυτὴν ἀρμοδίαν νὰ ἐπιληφθῇ τῆς τροποποιήσεως αὐτοῦ,
ἀλλὰ τὴν Κοινότητα τὴν Κυρίαρχον, τὴν μόνην ἔχουσαν
νομοθετικὴν ἰσχύν.

Οὕτω τὸ σχέδιον τοῦτο ἔμεινεν ἄχρηστον, τῆς Δημογε-
ροντίας μὴ ἐννοούσης ν' ἀναμίξη τὴν Κοινότητα εἰς τὴν
τροποποίησιν τοῦ κοινοτ. Κανονισμοῦ, ἀλλ' ἐπιδιωκούσης
τὴν ἐξ ὑφαρπαγῆς ἐπιτυχίαν τῶν βλέψεων τῆς.

Ἐν τούτοις τὰ ὑπομνήματα τῶν δύο Σωμάτων ἐπισχό-
λουν ἀδίκως τὴν Μ. Ἐκκλησίαν, ἥτις ἐπωφελομένη τῆς
ἐνταῦθα παρουσίας τοῦ τότε ὑπογραμματέως τῆς Ἱερ. Συνό-
δου, ἀποσταλέντος ἐξαρχικῶς δι' ἕτερον ἀνιάρδον ζήτημα
τοῦ Ἑλλ. Ὁρθανοτροφείου, ἀνέθεσεν αὐτῷ τὴν ἐντολὴν ἵνα
μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Σμύρνης ἐνεργήσῃ τὸν διορισμὸν
Συντακτικῆς ἐπιτροπῆς παρὰ τῶν δύο κοινοτικῶν Σωμα-
τείων μας πρὸς διαρρύθμισιν ἐνίων ἀρθρῶν τοῦ κοινοτικοῦ
κανονισμοῦ.

Συνεκλήθησαν τὰ δύο ἐρίζοντα σώματα ἐν τῷ γραφείῳ
τοῦ Μητροπολίτου ἵνα λάβωσι γνῶσιν τῆς νέας ἀποφάσεως
τῆς Ἐκκλησίας, παρόντος καὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ ἐξάρχου
καὶ ἡ συνεδρίασις ἐγένετο κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Ἀλλ'
ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκκλησις τοῦ Πατριαρχικοῦ ἐξάρχου
πληροφορηθέντος ὅτι τὴν ἐπαύριον τῆς κοινῆς καὶ μυστι-
κῆς ταύτης Συνεδρίας διεβιβάζετο τὸ ἐξῆς ἔγγραφον τοῦ
Νομάρχου πρὸς τὸν Μητροπολίτην, δι' οὗ κατηγοροῦντο
οἱ Κεντρικοὶ ὡς ἐξυβρίσαντες τοὺς Δημογέροντας καὶ διὰ
χιλιοστὴν φορὰν ἐπαναλαμβάνετο ἡ μὴ ἐπέμβασις τῶν
ὑπηκόων Ἑλλήνων εἰς τὰ ἔργα τῆς Δημογεροντίας.

Ἀριθ. 160

Πρὸς τὸν Μητροπολίτην Σμύρνης.

Σεβασμιώτατε,

Ἐγνώσθη ὅτι κατὰ τὴν τελευταίως ἐν τῇ Μητροπόλει
λαβοῦσαν χώραν συνεδρίασιν τῆς Δημογεροντίας, ὁ κ.
Σεῖζάνης παρερμηνεύων τὴν παρὰ τῶν Πατριαρχείων
δοθεῖσαν διαταγὴν καὶ ἐπιμένων ὅπως εἰς τὸ ζήτημα τῆς
ἐκλογῆς τῆς Δημογεροντίας συμμετάσχωσι διὰ ψήφου καὶ
οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς λογομαχίας ἐνῶ,
ὡς ἐπανειλημμένως ἐγνωστοποιήθη ὑμῖν, ἡ ἐν τῷ ρηθέντι
Σωματείῳ παράστασις τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ιδίως
τοῦ εἰρημένου Σεῖζάνη, ὅστις ὡς ἀποδεικνύεται, δὲν ἐπ-
νώρθωσε τὴν διαγωγὴν του, καθὼς καὶ ἡ ἀνάμιξις τῶν
ξένων ὑπηκόων εἰς τὰ ζητήματα τῆς Δημογεροντίας, δὲν
ἐπιτρέπεται.

Ὅθεν γράφεται ὑμῖν ὁ παρὼν τεσκερὲς, ἵνα συμφώνως
πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐνεργῶνται τὰ δέοντα.

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 23 Ἰουνίου 1905.

(Υ. Γ.)

Κιαμύλ

Εἰς τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφον φαίνεται ὅτι ἀπάντησεν ὁ
Μητροπολίτης, πρὸς ὃν ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Νομάρ-
χου ἡ ἐξῆς ἀνταπάντησις :

Ἀριθ. 220

Πρὸς τὸν Μητροπολίτην Σμύρνης.

Σεβασμιώτατε,

Ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερ. 28 Ἰουνίου τρ. ἔ. ὑμετέρᾳ ἀπαντήσῃ
εἰς προηγουμένην ἡμῶν, ἐν ᾗ ἀναφέροντες ὅτι κατὰ τὴν
ἐν τῇ Ι. Μητροπόλει γενομένην προλαβόντως συνεδρίασιν
τῆς Δημογεροντίας ὁ κ. Σεῖζάνης ἐπιμένων ὅπως καὶ οἱ

Ἕλληνες ὑπῆκοοι συμμετάσχωσι διὰ τῆς ψήφου των ἐν τῷ ζητήματι τῆς ἐκλογῆς τῆς Δημογεροντίας, προὐκάλεσεν ἔριδας καὶ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρευρίσκωνται ὑπῆκοοι Ἕλληνες καὶ ἰδίᾳ ὁ κ. Σεῖζάνης ἐν τῇ Δημογεροντίᾳ καὶ ἀναμιγνύωνται εἰς τὰ ἔργα τῆς Δημοδεροντίας, συνεστήσαμεν τὴν συνωδὰ τούτων ἐνέργειαν τῶν δεόντων, ἐγγωστοποιεῖτε ἡμῖν ὅτι, κατὰ τὴν γενομένην προλαβόντως συνεδρίασιν τῆς Δημογεροντίας καὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἐξελέξεως τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησιῶν (Κεντρικῆς) ἐπιτροπῆς ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κεντρικῆς κ. Σεῖζάνης οὐδεμίαν προὐκάλεσεν ἔριδα, ὅτι οὐδεὶς λόγος ἐγένετο περὶ τῆς συμμετοχῆς διὰ τῆς ψήφου αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ὅτι ἡ συνεδρία ἐκείνη ἐσκόπει τὸ ζήτημα ἐκλογῆς μιᾶς ἐπιτροπῆς, ἐντολὴν ἐχούσης νὰ τροποποιήσῃ ἄρθρα τινὰ τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ, χρήζοντα μεταρρυθμίσεως.

Ἐπειδὴ ἐξηκριβώθη τὸ ζήτημα, ὅτι δηλαδὴ ὁ κ. Σεῖζάνης κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Δημογεροντίας προὐκάλεσεν ἔριδας καὶ ὅτι προκειμένου περὶ τῆς Ἐπιτροπῆς, περὶ ἧς ἀναφέρετε, σκοπούσης τὴν τροποποίησιν τοῦ Κανονισμοῦ σχετικῶς περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς, προσεκλήθη ἐπὶ τούτῳ καὶ ὁ κ. Σεῖζάνης καὶ οἱ μὴ ἔχοντες δικαίωμα ἐκλογῆς ξένοι καὶ οὕτως ἀνεμίχθησαν εἰς τὰ ἔργα τῆς Δημογεροντίας καὶ ἐξέυβρισαν μέλη τινὰ αὐτῆς, καὶ ἐπειδὴ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀνάμιξις τῶν ξένων εἰς τὰ ἔργα τῆς Δημογεροντίας, συνιστῶμεν τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων συμφῶνως τῇ προηγουμένη ἡμῶν ἐπιστολῇ.

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 28 Ἰουνίου 1905.

(Τ. Σ.)

Κιαμὺλ

Δὲν χρειάζεται πολλὴ σκέψις ἵνα παραδεχθῇ τις ὅτι οἱ Δημογέροντες ἔσπευσαν ἀμέσως νὰ καταγγείλωσι τῇ Νομάρχῃ τὰ γενόμενα ἐν τῇ μυστικῇ συνεδρίᾳ ἐκείνῃ, ἵνα

προκαλέσωσι τὸ ναυάγιον τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης τῆς Μ. Ἐκκλησίας, καθόσον ἡ Δημογεροντία μας ἐννοεῖ νὰ τροποποιήσῃ αὐτὴ τὸν Κανονισμόν κατὰ τὰς βλέψεις τῆς.

Ὁ κ. Ἐξάρχος ἀνεχώρησεν ἄπρακτος, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὴν ἀπόγνωσιν, ἐκθέσας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅτι ἰδίῳις ὁμμασιν εἶδε καὶ ὅτι ἰδίῳις ὥσιν ἤκουσεν.

Μετὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς Κωνσταντινούπολιν τοῦ κ. Ἐξάρχου, τὸ Σμυρναϊκὸν ζήτημα ἐτέθη πάλιν ἐπὶ τοῦ τάμπτος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἥτις σενέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ δύο Συνοδικῶν τοῦ Μητροπολίτου Κολωνίας καὶ τοῦ Μητροπολίτου Βελλᾶς, νῦν δὲ Τραπεζοῦντος καὶ τῶν δύο νομικῶν αὐτῆς Στμβούλων Π. Νικολοπούλου καὶ Ἀρμοδίου Χαμυδοπούλου πρὸς μελέτην τῶν καθέκαστα καὶ ὑποβολὴν εἰσηγήσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη μελετήσασα ὅλα τὰ ἐγγραφα τῶν ἐριζόντων, τὰ ἐγγραφα τῆς Νομαρχίας πρὸς τὸν Μητροπολίτην, ὡς καὶ τὰ ἐγγραφα τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον, διαγνοῦσα δὲ, ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν οὐδεμίᾳ τροποποίησιν τοῦ Κανονισμοῦ, ὑπαρχόντων τῶν ἐριζόντων Κεντρικῶν καὶ Δημογερόντων, εἰσηγήσατο τὴν παῦσιν καὶ τῶν δύο Σωμάτων καὶ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν διὰ προσωρινῆς Δημογεροντίας καὶ Κεντρικῆς ἢ τὴν συγκάλεισιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 114 προβλεπομένης γενικῆς Συνελεύσεως πρὸς ἐκλογὴν συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς, καθόσον μόνον ἡ κοινότης ἐδικαιούτο νὰ τροποποιήσῃ τὸν Κανονισμόν τῆς, τῆς Ἐκκλησίας μὴ δικαιουμένης νὰ ἐπεμβαίνειν ἐν τῇ ἀνεξαρτησίᾳ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῶν Κοινοτήτων.

Ἐὰν ἡ εἰσήγησις αὕτη, ἥτις τιμᾷ ὄντως τοὺς συντάκτας αὐτῆς, ὡς καὶ ἡ ἀγόρευσις τοῦ εἰσηγητοῦ Ἀγίου Βελλᾶς, ἡ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς 13 Δεκεμβρίου 1905 περιεχομένη, δι' ἧς ἀνέλυσεν οὗτος καὶ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις τὸ Σμυρναϊκὸν ζήτημα καὶ δι' ἧς κατεδίκασε πᾶσαν τὴν ἄχρι τότε ἐπέμβασιν τῆς Ι. Συνόδου ἐν τοῖς κοινοτικοῖς

τῆς Σμύρνης, ἥτις ὑπεδαύλισε τὴν ἐριδα τῶν δύο δημοσιογράφων μᾶλλον ἢ τῶν δύο κοινοτικῶν Σωμάτων, ἐμελεῖτο παρὰ τῶν νῦν ἀγίων Συνοδικῶν, δὲν θὰ εὐρισκόμεθα πρὸ ἀποφάσεως καταδικαζούσης αὐτὴν ταύτην τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν ὡς ἐπαναλαμβάνουσιν τὴν ἀστοχὸν ἐπέμβασιν αὐτῆς εἰς τὸ Σμυρναϊκὸν ζήτημα ἐναντίον παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου.

Ἐν τούτοις ἡ Ι. Σύνοδος τότε ἀπεδέχθη τὰ πορίσματα τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποφασίσασα τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 114 ἀρθροῦ τοῦ κοινοτικοῦ κανονισμοῦ καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ, τὴν παῦσιν τῶν ἐριζόντων Σωμάτων, ἐξαποστείλασα τὴν ἐπομένην ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Δεκεμβρίου 1905 Πατριαρχικὴν ἐπιστολὴν.

Ἱερώτατε Μητροπολίτα κτλ.

Ἀνφθέντος ἰπ' ὧσιν συνοδικῶς ὅτι, μεθ' ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε καταβληθείσας προσπάθειας πρὸς ἄρσιν τῆς διαφωνίας ἐν τοῖς διαφιλονεικουμένοις ἀρθροῖς τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ, οὐ κατέστη τοῦτο εἰσέτι δυνατόν, ἐπὶ προφανεῖ βλάβῃ τῶν ζωτικῶν συμφερόντων τῆς Κοινότητος καὶ ὅτι ἐπιβάλλεται ἵνα τεθῇ τάχιστα ὁριστικὸν τέρμα εἰς τὴν θλιθεράν ταύτην ἀνωμαλίαν, ἐνεκρίθη ὁ μὲν ὡς μετὰ τὴν προσήκουσαν διάσκεψιν ὅπως, ἐν πλήρει ἰσχυρῇ μενούσης τῆς γνωστῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκκλησίας, δι' ἧς ἀνεγνωρίζετο ἡ ὑπαρξίς αὐτόθι δύο κοινοτικῶν ἀρχῶν ἰσοτίμων πρὸς ἀλλήλας, τῆς Δημογεροντίας καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, συγκληθῇ ὑπὸ τῆς Α. Ἱερότης γενικῆ ὑπὸ τὴν προεδρείαν Αὐτῆς Συνέλευσις, συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 114 τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ, μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὧσιν τῶν τυχόν ὑπαρχόντων κενῶν ἐν διαφόροις ἐφορίαις καὶ ἐπιτροπαῖς ἢ ἐνστάσεων κατὰ τῶν ἐκλεγέντων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑφισταμένης διαφορᾶς πρωτομαγιστόρων ὡς ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων· ἡ Γενικὴ δὲ αὕτη Συνέλευσις προβῇ εἰς τὸν διο-

ρισμὸν συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ὑπ' ὧσιν ἔχουσα καὶ τὰ ἄχρι τοῦδε σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῆς Ι. Συνόδου καὶ διακοινωθέντα διὰ Πατριαρχικῶν ἡμῶν ἐπιστολῶν, ὀφείλει προβῆναι καὶ ἀποπερατῶσαι ἐντὸς τῶν μηνῶν τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ, μετὰ ταῦτα δὲ, ἐπιψηφίζομένης τῆς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὑπὸ τῆς αὐτόθι γενικῆς Συνελεύσεως καὶ ὑποβαλλομένης τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς ἔγκρισιν, γένηται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ οὕτως καταρτισθσομένου ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Κανονισμοῦ ἡ τακτικὴ ἐκλογὴ τῶν κοινοτικῶν σωματείων. Ὅθεν ἐξαγγέλλοντες τὴν παμψηφεὶ ληφθεῖσαν συνοδικὴν ἀπόφασιν καὶ ἐπιδηλοῦντες ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Ἐκκλησίας ἐστὶ τελειωτικὴ καὶ ὅτι οὐδεμία κατ' αὐτῆς ἀντίρρησης ληφθήσεται ὑπ' ὧσιν οὐδὲ γενήσεται ἀποδεκτὴ, ἐντελλόμεθα ὅπως συντόμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐνεργηθῶσιν ἐν τάξει τὰ προσήκοντα, ἀξιοῦντες ἅμα τὴν Αὐτῆς Ἱερότητα ἵνα ἐγκαίρως πληροφορῇ καὶ τηρῇ ἐνήμερον τὴν Ἐκκλησίαν περὶ τῶν σχετικῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς.

Ἡ τετράμηνος προθεσμία πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς τελειωτικῆς ταύτης ἀποφάσεως παρῆλθεν ἀπρακτος, διότι ἡ Δημογεροντία, ὅχι μόνον ἠρνήθη νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς σύγκλησιν τῆς γεν. Συνελεύσεως, ὅχι μόνον διαρρήδην ἐκήρυξεν ὅτι δὲν τῇ ἐπετρέπετο νὰ λάβῃ μέρος εἰς γεν. Συνέλευσιν, ἐν ᾗ θὰ παρίσταντο καὶ Ἕλληνες ὑπήκοοι, ἀλλὰ καὶ ἠπερίσπασεν ὅτι διὰ τῆς ὀπικῆς Ὁθωμανικῆς Ἀρχῆς θὰ παρνηπόδιζε τὴν σύγκλησιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

Νέα πάλιν ὑπομνήματα ἀπεστάλησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰδικὸς ἀντιπρόσωπος ὁ ἐκ τῶν δημογερόντων σιγματισμένος φεσοφόρος Μουλεβίρης μετέβη εἰς τὸ ὀικουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ζητῶν τὴν παρὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας τροποποίησιν τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἄλλ' ἡ Μ. Ἐκκλησία ἐπέμενεν εἰς τὴν προηγουμένην αὐτῆς ἀπόφασιν ἀποστείλασα τὴν ἐπομένην Πατριαρχικὴν ἐπιστολὴν ἡπὸ ἡμερομηνίαν 1ης Αὐγούστου 1906.

« **Ἱερώτατε Μητροπολίτα κτλ.**

Ἐκ τοῦ ἀπὸ 27 παρελθόντος Μαΐου ἀδελφικοῦ τῆς Αὐτῆς Ἱερότης γραμματος καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ 6 Ἰουνίου ἀναφορᾶς μετὰ τῶν ἀλλεπαλλήλως ληφθέντων τηλεγραφημάτων τῆς ὑμῶν Ἐντιμότητος παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἐγνώσθη ἡμῖν ὅτι, ἀντὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς τελευταίας Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἀποφάσεως τῆς διαδιδασθείσης ὑμῖν διὰ τῆς ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους ἡμετέρας ἐπιστολῆς, νέα γεγονότα καὶ νέα ἐγκλήσεις καὶ δυσχέρειαι ἐγεννήθησαν εἰς παράτασιν τῆς λυπηρᾶς κοινοτικῆς ὑμῶν ἀνωμαλίας περὶ ἧς καὶ αὐθις ζητεῖται ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἡμῶν ἀπόφασις. Εἰς ἀπάντησιν οὖν δηλοῦμεν ὑμῖν διὰ τῆς παρούσης ἡμετέρας κοινῆς ἐπιστολῆς ὅτι ἡ περὶ ἡμᾶς ἱερὰ Σύνοδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψει πάντα τὰ ὡς ἄνω ἐγγράφα καὶ τηλεγραφήματα καὶ διασκεψαμένα ἐγὼ ἐμμεῖναι εἰς τὴν προλαβοῦσαν ἀπόφασιν αὐτῆς, μὴ ἐκτελεσθεῖσαν ἀτυχῶς δι' ἄρνησιν τοῦ ἐτέρου τῶν παρ' ὑμῖν κοινοτικῶν Σωματείων, ὅπως συμμετάσχῃ τῆς γεν. Συνελεύσεως πρὸς ἐκλογὴν συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς. Οὕτω δὲ γράφοντες συνοδικὴ διαγνώμη ἐντελλόμεθα ἵνα ἐνεργηθῇ ἀ ν υ π ε ρ θ έ τ ω ἡ συγκρότησις τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ προβλεπομένης καὶ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐγκριθείσης γενικῆς Συνελεύσεως, καὶ διὰ ταύτης ἐκλογῇ συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ, καθ' ὃν τρόπον διαγορεύει ἡ τελευταία Συνοδικὴ ἀπόφασις, κηρυττομένης τῆς Συνελεύσεως ἐν νομιμότητι καὶ ἐν περιπτώσει ἀποχῆς τῆς Δημογεροντίας, προσκαλουμένης αὐθις κατὰ τὴν τάξιν.

Μετὰ πολλὰς περιστροφὰς ἀπεφασίσθη ἡ σύγκλησις τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἀνθισταμένης τῆς Δημογεροντίας, ἐκδο-

θέντων τῶν σχετικῶν προσκλητηρίων διὰ τὴν 22 Νοεμβρίου 1906. Ἄλλ' ἡ Δημογεροντία διὰ τοῦ ὑπὸ ἡμερ. 18 Νοεμβρίου ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸν τέως Νομάρχην Κιαμῆλ πασσάν, ὅπερ κατωτέρω δημοσιεύομεν, ἐζήτησε τὴν παρεμπόδισιν τῆς Συνελεύσεως. Ὁ δὲ Νομάρχης οὐχὶ μόνον διὰ τῶν ὑπὸ 20 καὶ 22 Νοεμβρίου 1906 τεσκερέδων του διέταξε τὴν παρεμπόδισιν τῆς Συνελεύσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν τῆς Συνελεύσεως ἀπέστειλεν ὄργανα τῆς ἀστυνομίας εἰς τὴν Μητρόπολιν ὅπως καὶ βίᾳ παρεμποδίσωσι τὴν σύγκλησιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

Οὕτως ἐναυάγησεν ἡ σύγκλησις τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἡ δὲ Μ. Ἐκκλησία εἰς γνῶσιν τῆς ὁποίας περιῆλθον τὰ γεγονότα ταῦτα, ἀπέστειλε τὴν ἐπομένην Πατριαρχικὴν ἐπιστολὴν.

• **Ἱερώτατε Μητροπολίτα κλ.** Εἰς ἀπάντησιν τοίνυν, συνοδικῇ διαγνώμῃ, ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν εἰρημένον Τεσκερὲν γνωρίζομεν Αὐτῇ ὅτι ἀπαντητικῶς πρὸς αὐτὸν καθὼς καὶ πρὸς τοὺς προλαβόντως περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος πεμφθέντας ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃται τακρίριον ἡμῶν ἀνασκευάζον προσηκόντως ἐναγτίους ἰσχυρισμοὺς καὶ ὑποδεικνύον ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον ἀδυνατεῖ ἵνα ἀποκλείσῃ τῆς ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ σχολαῖς παραστάσεως καὶ συμμετοχῆς οἰουδᾷποτε τῶν ὀρθοδόξων ἔνεκα λόγων ὑπηκοότητος, διότι πρόκειται περὶ ζητήματος καθ' ὁλοκληρίαν θρησκευτικοῦ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ Κοινοτικὸν ζήτημα αὐτόθι, ἐντελλόμεθα τῇ Αὐτῇ ἱεράτῃ ἐξ ἀποφάσεως, ἵνα δηλώσῃ ἀμφοτέροις τοῖς κοινοτικοῖς Σωματείοις διὰ τελευταίαν φοράν ὅτι, ἐὰν ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς παρούσης Πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς μὴ συνεννοηθῶσι πρὸς ἀλληλα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελευταίας συνοδικῆς ἀποφάσεως περὶ συγκλήσεως Γεν. Συνελεύσεως πρὸς ἐκλογὴν συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ, ἡ Ἐκκλησία προδίδεται εἰς τὸν ἐξ ὀφφικίου διορισμὸν νέων καὶ εἰ-

δικῶν Ἀρχῶν πρὸς ὅς δοθήσονται αἱ προσήκουσαι ὁδηγίαι περὶ τοῦ πῶς ὀφείλουσι νὰ ἐργασθῶσι πρὸς καταπαυσιν τῶν λυπηρῶν καὶ ἀτελευτήτων ἐρίδων καὶ διευθέτησιν τῶν τῆς Κοινότητος πραγμάτων. Ἐν τέλει, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐπιτοπίους Κυβερνητικὰς ἀρχὰς δηλοῦμέν τῇ Αὐτῆς ἱερότητι, ὅτι δύναται, ἵνα παράσχη τὰς δεούσας ἐξηγήσεις προφορικῶς πρὸς τὴν Α. Ὑψ. τὸν Νομάρχην περὶ τῆς φύσεως τοῦ ἀπὸ ἐτῶν συνταράσσοντος τὴν Κοινότητα ἀνιάρου τούτου ζητήματος καὶ ἐξαιτήσεται ἐπὶ τῇ βάσει διατάξεων τῶν Βερατίων αὐτῆς τὴν ἄρσιν τῶν παρεμβαλλομένων προσκομμάτων εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν ἐσωτερικῶν τῆς κοινότητος πραγμάτων.

Ἀλλὰ καὶ ἡ δεκαήμερος αὕτη προθεσμία παρῆλθεν ἀπρακτος, διότι δὲν ἦτο δυνατόν πλέον ἢ σύγκλησις τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἅτε τοῦ Νομάρχου ἀνθισταμένου καὶ δι' αὐτονομικῶν ὀργάνων ἐπιτηροῦντος τὴν Μητρόπολιν.

Ἐνῶ δὲ ἀνεμένετο, ὅπως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασίν της προβῇ εἰς τὸν ἐξ ὀφθικίου διορισμὸν νέων κοινοτικῶν Ἀρχῶν, πρὸς ὅς θὰ ἐδίδοντο ὁδηγίαι περὶ τοῦ πῶς ὀφείλουσι νὰ ἐργασθῶσιν, αἴφνης καὶ παρ' ἐλπίδα ἀνακρούουσα πρῦμναν, ἀπεφάσισε νὰ καλέσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀντιπροσώπους τῶν δύο ἐριζόντων σωμάτων, διορίσασα Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν, ὅπως διαρρυθμίσῃ αὕτη τὸν κοινοτικὸν Κανονισμόν.

Ὅτι οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ ἐλέγχονται ἀμελέτητοι ὅλως καὶ ἀπαράσκευοι ἀποφασίζοντες τοιαῦτα, ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἀντιφάσεώς των πρὸς τὰς ἀνωτέρω τελεωτικὰς καὶ μὴ ἐπιδεχομένας ἀντίρρυσιν τινα ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἣν ἀστόχως καταπατοῦσι καὶ δι' ὧν ἡ Μ. Ἐκκλησία, ἀναγνωρίσασα ὡς ἐπιζήμιον τὴν ἐπέμβασίν της εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τῶν Κοινοτήτων, πρὸς δὲ καὶ τὴν κυριαρχίαν αὐτῶν πρὸς σύνταξιν καὶ τροποποίησιν τῶν ἐσωτερικῶν αὐτῶν Κανονισμῶν, διέταξε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 114 ἄρθρου τοῦ κοινοτικοῦ ἡμῶν Κανονισμοῦ,

κηρύξασα τὴν ἀναρμοδιότητα καὶ ἑαυτῆς καὶ τῶν δύο κοινοτικῶν Σωματείων μας πρὸς διαρρύθμισιν τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ.

Οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ, παίζοντες ἐν οὐ παικτοῖς, ἀμεριμνομέριμνοι δὲ ἐν Φαναρίῳ παροικοῦντες, ἐπαναφέρουσι διὰ τῆς ἀποφάσεώς των ταύτης τὸ ἀνιάρδον τοῦτο ζήτημα ἐν τῇ ἀρχῇ του, διασκεδάζοντες μὲ συνεννοήσεις ἀσκόπου ἀναρμοδίῶν προσώπων καὶ ποιοῦντες λογαριασμοὺς ἄνευ τοῦ ξενοδόχου (τῆς Κοινότητος), δίδοντες δὲ καὶ ἡμῖν νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἐσμὲν κοῦφοι καὶ ἀνόητοι περιμένοντες ἐκ Φαναρίου σπουδαῖόν τι διὰ τὴν Κοινότητά μας.

Δὲν γνωρίζομεν ὅποιαν τύχην θὰ ἔχῃ καὶ ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Ι. Συνόδου. Κρίνοντες ὅμως ἐκ τῆς τύχης τῶν προηγουμένων ἀποφάσεων δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι οἱ κύριοι Κεντρικοὶ καὶ οἱ ἀγτιπρόσωποι αὐτῶν, οἱ μυριάκις προφορικῶς καὶ ἐγγράφως βροντοφωνήσαντες ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς Κοινότητος καὶ ἀπαιτήσαντες, ὡς πιστοὶ αὐτῆς ἐντολοδόχοι, τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 114 ἄρθρου τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ, θὰ καταδεχθῶσι νὰ γίνωσι συμμέτοχοι καὶ ἐσχάτης προδοσίας κατὰ τῆς Κοινότητος καὶ ὑποκλέπτοντες τὰ δικαιώματα αὐτῆς, προβῶσιν εἰς μονομερῆ διαρρύθμισιν τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ κατὰ τὰς βλεψεις τῆς Δημογεροντίας, διότι ἀληθὲς καὶ πραγματικὴ εἶναι προδοσία κατὰ τῆς Κοινότητος ἡ ἀγενεία τῆς θελήσεως καὶ ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῆς τροποποίησις τοῦ Κανονισμοῦ της, ἔστω καὶ κατὰ κεραίαν, ἀφοῦ καὶ αὐτοὶ ὑπάρχουσι διὰ τοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἀφοῦ ἐτάχθησαν πιστοὶ φρουροὶ καὶ φύλακες κατὰ παντὸς θέλοντος νὰ ἐγείρῃ ἀνταρσίαν κατ' αὐτοῦ.

Ἦδη ὅς ἐξετάσωμεν ἂν δικαιούται ἡ Δημογεροντία ἢ ἡ Κεντρικὴ ἢ ἡ Μ. Ἐκκλησία νὰ τροποποιήσῃ τὸν Κοινοτικὸν Κανονισμόν.

Ἀπὸ τοῦ 1877 τὴν Κοινότητα Σμύρνης διέταξε Κανονισμός, ὅστις ἀναθεωρηθεὶς τῷ 1888 καὶ ἐπικυρωθεὶς παρὰ

τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Διονυσίου τοῦ Ε', λειτουργεῖ ἔκτοτε.

Κατὰ τὸν Κανονισμόν τοῦτον ὑπάρχουσιν ἐγκατεστημέ-
ναι διάφοροι Ἀρχαί, ἔχουσαι ἐκάστη ἴδιον καὶ ἀνεξάρτη-
τον κύκλον ἐνεργείας. Ἐκ τῶν Ἀρχῶν τούτων ἡ Δημογε-
ροντία καὶ ἡ κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ καθωρίσθησαν ὡς προΐ-
στάμεναι Ἀρχαί, ὧν ἡ ἀρμοδιότης καὶ ἡ δικαιοδοσία δια-
γράφονται ἐν ἰδιαιτέροις κεφαλαίοις.

Ὁ Κανονισμὸς οὗτος, λειτουργῶν ἀπὸ τοῦ 1888 ἔχει
βεβαίως τὰς ἐλλείψεις, τὰς ἀτελείας καὶ τὰς ἀσφαλείας του-
δπως καὶ οἱ ἀριστοὶ τῶν νόμων. Τοῦτο οὐδεὶς δύναται νὰ
ἀρνῇθῃ.

Ἀλλ' ἡ Κοινότης, ἡ τὸν Κανονισμόν τοῦτον θεσπίσασα
ὡς νόμον τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, ἀναγνωρίζουσα τὴν
τροποποιήσιμον αὐτοῦ ἐπεφυλάχασα ἐαυτῇ τὸ δικαίωμα
τῆς τροποποιήσεως αὐτοῦ, νομοθετήσασα τὸ 114 ἄρθρον
ἔχον ὡς ἑξῆς :

• Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δύναται νὰ ἀναθεωρηθῇ μόνον
μετὰ παρέλευσιν δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ
Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπαιτεῖται αἰτήσεις περὶ ἀνα-
θεωρήσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Μητροπολίτην, ὑπογεγραμ-
μένῃ ὑπὸ τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Κεντρικῆς
Ἐπιτροπῆς τῆς Δημογεροντίας, τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν
Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Ἐφορειῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ
φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων καὶ νὰ γίνῃ αὕτη παρὰ
Γενικῆς Συνελεύσεως συγκαλουμένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολί-
του καὶ συγκροτουμένης ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6ον ἔχον-
των δικαίωμα ψήφου.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἁρθρου κατάδηλον παντὶ γίνεται, ὅ-
τι οὔτε ἡ Δημογεροντία, οὔτε ἡ κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ οὐ-
δὲ ἄλλη τις κοινοτικὴ Ἀρχὴ δικαιούται μονομερῶς νὰ ἀπαί-
την τροποποιήσιν τοῦ κανονισμοῦ, μηδὲ δύο ἢ τρεῖς κοι-
νοτικαὶ Ἀρχαὶ συμφωνοῦσαι δικαιούνται νὰ προβαίνωσι
εἰς τὴν τροποποιήσιν αὐτοῦ, διότι ἡ μὲν αἰτησις πε-

τροποποιήσεως αὐτοῦ δεόν νὰ γίνῃ παρὰ τοῦ ἡμίσεως τοῦ
ἀριθμοῦ τῶν μελῶν ὅλων τῶν κοινοτικῶν Ἀρχῶν, ἡ δὲ
τροποποιήσις αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως, τῆς προ-
βλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ Κανονισμοῦ, ὀρίζοντος
ὡς μέλη αὐτῆς «τὴν Δημογεροντίαν, τὴν κεντρικὴν Ἐπι-
τροπὴν, τὰς ἐν ἐνεργείᾳ Ἐπιτροπὰς καὶ ἐφορείας πάντων
τῶν κοινοτικῶν καθιδρυμάτων, πάντας τοὺς Ὀρθοδόξους
χριστιανούς τοὺς κατ' ἔτος προσφέροντας τρεῖς Ὀθωμανι-
κὰς λίρας εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ ἡμῶν
καταστήματα καὶ τοὺς πρωτομαγίστους τῶν συντεχνιῶν
ἐκείνων, ὅσαι προσφέρουσιν ἐτησίως εἰς τὸ ταμεῖον τῆς
Κοινότητος ποσὸν καθωρισμένον».

Τούτων οὕτως νόμῳ ἔχόντων, πᾶσα αἰτησις μονομερῆς
τῆς Δημογεροντίας περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κ. Κανони-
σμοῦ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἶναι ἀπορριπτέα, πᾶσα συνεν-
νόησις τῆς Δημογεροντίας καὶ τῆς Κεντρικῆς περὶ τροπο-
ποιήσεως αὐτοῦ εἶναι ἔκνομος, πᾶσα δὲ τροποποιήσις
αὐτοῦ γινομένη ἀνευ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 114 γεν. Συνε-
λεύσεως, εἴτε παρὰ δύο ἢ τριῶν κοινοτικῶν Ἀρχῶν εἴτε
παρὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, εἶναι σφτερισμὸς καὶ ὑφαίρεσις
τῶν δικαιωμάτων τῆς κοινότητος καὶ ὡς τοιαύτη κατα-
κριτέα καὶ ἀποβλητέα.

Ἀλλ' ἀφοῦ τὰ δύο ἐρίζοντα κοινοτικὰ Σώματα ἡμῶν, ἡ
Δημογεροντία καὶ ἡ κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν δικαιούνται
οὔτε νὰ ἀπαιτήσωσιν οὔτε νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς τροποποιή-
σεως τοῦ Κ. Κανονισμοῦ, πολὺ περισσότερον ἢ Μ. Ἐκ-
κλησία, ἥτις μόνον πνευματικῶς συνδεομένη μετὰ τῶν κοι-
νοτήτων τῶν Ἐπαρχιῶν, οὐδὲν δικαίωμα κέκτηται ἀνα-
μίξεως εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν αὐτῶν καὶ συνεπῶς
οὐδὲ δικαιούται νὰ συντάσῃ ἢ νὰ τροποποιῇ καὶ ἐπι-
βάλλῃ κοινοτικούς κανονισμούς εἰς τὰς Κοινότητας.

Ἡ Μ. Ἐκκλησία, κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνας
εἶναι μία μεγάλη Ὁμοσπονδία ἀποτελουμένη ἀπὸ ἐπαρ-
χίας αὐτοδιοικήτους, ἡ δὲ ἐπαρχία ἀπὸ κοινότητος αὐτο-

διοικουμένας. Ὅπως ἡ κοινότης τῆς ἑδρας τῆς ἐπαρχίας δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὴν διοίκειν τῶν λοιπῶν Κοινοτήτων τῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς ἐπαρχίας, ὧν ἐκάστη ρυθμίζει τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς διοίκειν ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν της, οὕτω καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δὲν δικαιούται νὰ ἐπεμβαίνει εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκειν τῶν Κοινοτήτων τῶν ἐδρῶν καὶ συνεπῶς καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς ἐπαρχίας.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ πρωτενοῦσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κων/πόλεως, ἡ κοινότης τῆς ἐνορίας τοῦ Σταυροδρομίου ἔχει ἴδιον κοινοτικὸν Κανονισμόν, συνταχθέντα ὑπ' αὐτῆς τῆς Κοινότητος καὶ κατ' αὐτὸν ρυθμίζεται ἡ ἐσωτερικὴ αὐτῆς διοίκειν, τὸ δὲ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον οὔτε δικαιούται οὔτε δύναται νὰ τροποποιῇ αὐτὸν ἀνευ τῆς θελήσεως καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς κοινότητος ὅπως καὶ ὁπότε θέλει, ἐὰν τὴν τροποποιήσιν αὐτοῦ ζητήσῃ λόγου χάριν ἡ ἐφορεία τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου ἢ ἡ ἐφορεία τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Ἡ Μ. Ἐκκλησία ἀστόχως ἀρχῆθεν παρενέβη εἰς τὴν ἐριδα τῶν δύο κοινοτικῶν Σωματείων μας, ἐνῶ ὤφειλεν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς νὰ παραπέμψῃ τοὺς ἐρίζοντας εἰς τὴν κυρίαρχον Κοινότητα. Ἀναμιχθεῖσα δ' ἐναντίον τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Κοινοτήτων, ἐδημιούργησε κατάστασιν χαώδη, ἐξ ἧς ἀγνοεῖ νῦν πῶς νὰ ἐξέλθῃ, παραπαίουσα ἐν ἐκάστη αὐτῆς ἀποφάσει, διότι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ βαδίσῃ τὴν εὐθείαν, τὴν νόμιμον ὁδόν, ἥτις ἀγεί εὐθὺ πρὸς τὸ λογικὸν καὶ νόμιμον τέλος.

Ἐν τῷ Συμριναϊκῷ ζητήματι αἱ περιστροφαί, αἱ ἀναβολαί, αἱ ἀποπλανήσεις ἐκτὸς τῆς εὐθείας τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἡγαγον τὴν Δημογεροντίαν μας εἰς τόσῳ ἑκτροπα καὶ ἀντεθνικὰ διαβήματα ὥστε δὲν γνωρίζει τις ἂν πρέπη νὰ μεμφθῇ αὐτῆς ἢ τῆς προκαλεσάσης τοιαῦτα Μ. Ἐκκλησίας.

Ἡ Δημογεροντία ἐζήτησε διαφόρους τροποποιήσεις τοῦ

Κ. Κανονισμοῦ παρὰ τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἀλλὰ διατὶ δὲν ἐζήτησε ταύτας παρὰ τῆς ἐντολοδότου τῆς Κοινότητος, μὴ θέλουσα νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸ ἀρθρον 114 τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ;

Χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τις ἂν αἱ προτεινόμεναι τροποποιήσεις της εἰσὶν ἐπωφελεῖς καὶ ὀνήσιμοι πρὸς τὴν Κοινότητα, ὁ φόβος αὐτῆς μὴπως τεθῶσιν αὐταὶ ὑπὸ τὴν βύσσαν καὶ τὸν ἑλεγχον τῆς κοινοτικῆς Συνελεύσεως καὶ ἡ δι' ἐκνόμων καὶ ἐκθέσμων μέσων ὑφαρπαγὴ αὐτῶν παρὰ τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Μ. Ἐκκλησίας προδίδουσιν ὅτι αἱ προτεινόμεναι τροποποιήσεις σκοποῦσιν ὀπισθοδούλως τὴν ἐπικράτησιν αὐτῆς καὶ τὴν διαιώνισιν τῶν αὐτῶν προσώπων ἢ τοῦ αὐτοῦ κόμματος ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, καθόσον οἱ εἰλικρινῶς ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐργαζόμενοι, οἱ ἐντιμοὶ καὶ χρηστοὶ πολῖται, οἱ ἀφιλοκερδεῖς κοινοτικοὶ λειτουργοί, ὑποβάλλουσι τὰς ἐπὶ τοῦ κανονισμοῦ σκέψεις των εἰς τὴν ἐντολοδότιδα κοινότητα καὶ προσπαθοῦσιν ἀδελφικῶς νὰ πείσωσιν αὐτὴν περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν σκέψεων καὶ προθέσεών των, οὐχὶ δὲ δι' ἐκνόμων καὶ προδοτικῶν μέσων νὰ θέλωσι νὰ ἐπιβάλλωσι τὰς σκέψεις των ἐπὶ τῆς Κοινότητος, καὶ γῆν καὶ θάλατταν περιφερόμενοι νὰ προσπαθῶσι νὰ ποιήσωσι Συνοδικοὺς προσπλύτους πρὸς ἐπιτυχίαν καὶ ἐπιβολὴν ἑαυτῶν ἐπὶ τῆς Κοινότητος.

Μόνη αὐτὴ ἀπλῶς ἡ σκέψις ἀγεί πάντα ὁμογενῇ νὰ πεισθῇ, ὅτι αἱ προτεινόμεναι τροποποιήσεις, μακρὰν τοῦ νὰ ᾤσιν ἐπωφελεῖς τῇ Κοινότητι, εἰσὶν ἐπιβλαβεῖς αὐτῇ, λυσitteλεῖς δὲ μόνον πρὸς ἐπικράτησιν τῶν προτεινόντων αὐτάς.

Ἐνταῦθα μοιραίως ὁ κάλαμος ἡμῶν μᾶς φέρει νὰ φέρωμεν ἓν παράδειγμα καὶ ἐρωτήσωμεν τοὺς ἀγίους Συνοδικοὺς τὴν ἐπ' αὐτοῦ γνώμην των.

Τὸ Ἔθνος, διὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως συνέταξε τοὺς ἐθνικοὺς γενικοὺς Κανονισμοὺς, δι' ὧν διέπονται τὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους.

Κατὰ τοὺς Κανονισμοὺς τούτους, τοὺς κεκυρωμένους δι'

Αυτοκρατορικοῦ Διατάγματος, ἐν τῷ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίῳ παρακάθονται 8 λαϊκὰ μέλη, ἐν δὲ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ 12 κληρικὰ μέλη. Ὅταν τὰ δύο ταῦτα ἀνώτατα τῆς Ἐκκλησίας Σώματα συνεδριάξουσιν ἀπὸ κοινοῦ οἱ 8 λαϊκοὶ εὐρίσκονται ἐν μειοψηφίᾳ ἀπέναντι τῶν 12 κληρικῶν. Ἐὰν οἱ 8 λαϊκοὶ Σύμβουλοι ἀπῆλθουν παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν τροποποίησιν τῶν ἐθνικῶν Κανονισμῶν, οὕτως, ὥστε καὶ οἱ λαϊκοὶ γίνωσι 12, ἵνα ὑπάρχῃ ἰσοτιμία, λαμβάνωσι καὶ οὗτοι μέρος εἰς τοὺς διορισμοὺς καὶ τὰς παύσεις τῶν Μητροπολιτῶν καὶ μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διοικῶσιν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος καὶ ἄλλα τινά, ἢ Ἱερὰ Σύνοδος θὰ ἀπεδέχετο τὴν ἀξίωσιν ταύτην καὶ θὰ ἐτροποποιεῖ κατὰ τὰς βλέψεις τῶν λαϊκῶν Συμβούλων τοὺς Ἐθνικοὺς Κανονισμοὺς, ἔστω καὶ ἂν συνίστα τὴν ἀξίωσιν ταύτην καὶ ἢ Ὑψηλὴ Πύλη εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ ἀπῆλθαι ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως τὴν τροποποίησιν τῶν γενικῶν Κανονισμῶν ἢ θὰ παρέπεμπε τοὺς τε λαϊκοὺς Συμβούλους καὶ τὴν Ὑψηλὴν Πύλην εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, τὴν θεασάσασαν τοὺς γενικοὺς Κανονισμοὺς καὶ θὰ ἀπῆλθαι τὴν σύγκλησιν νέας γενικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως πρὸς τροποποίησιν αὐτῶν ;

Δὲν πιστεύω νὰ φρονῶσιν οἱ ἅγιοι Συνοδικοί, ὅτι δύναται συμπαίζοντες μετὰ τῶν 8 λαϊκῶν, νὰ τροποποιῶσι κατὰ τὰς βλέψεις αὐτῶν τοὺς Ἐθνικοὺς Κανονισμοὺς, λακπατοῦντες τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅστε λίαν ὀρθῶς, λίαν δικαίως καὶ λίαν νομίμως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ 1905 παρέπεμψε διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13 Δεκεμβρίου 1905 ἀποφάσεώς της τὴν Δημογεροντίαν μας εἰς τὴν Κοινότητα, διατάξασα τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 114 ἄρθρου τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ καὶ δι' ἐπανειλημμένων ἀποφάσεών της μέχρι τῆς τελευταίας ἐπέμενε εἰς τὴν ἀπόφασίν της ταύτην, συναποφασίσασα προτελευταίως καὶ τὴν παῦσιν τῶν δύο Σωμάτων, ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς

συνκλήσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου 114.

Ἄλλ' αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς χθὲς ὅσον ὀριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι καὶ ἂν ὦσιν, τοσοῦτον εὐχερῶς ἀνατρέπονται ἀπὸ τὴν Σύνοδον τῆς αὔριον καὶ ταύτης ἀπὸ τὴν Σύνοδον τῆς μεθαύριον καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε παρακαθημένων ἁγίων Συνοδικῶν.

Τὸ σπουδαιότερον καὶ τὸ μᾶλλον περιέργον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εἶνε, ὅτι μία ἕρις δύο δημοσιογράφων, τοῦ συντάκτου τῆς «Ἀμαλθείας» ἀρχηγοῦντος ἐν τῇ Δημογεροντίᾳ καὶ τοῦ συντάκτου τῆς «Ἀρμονίας», ἀρχηγοῦντος ἐν τῇ κεντρικῇ Ἐπιτροπῇ, ἕρις πολυχρόνιος μεταξὺ αὐτῶν ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ αὐτῶν ἀνταγωνισμοῦ, ἀλληλοὑβρίζομένων καθ' ἐκάστην καὶ πολλάκις ἐν τῷ ἔδω-λίῳ τοῦ κατηγορουμένου ἐναλλάξ εὐρεθέντων, ἕρις μεταβληθεῖσα εἰς μῖσος ἄσπονδον ἐξοντώσεως ἀλλήλων, ἕρις μεταφερθεῖσα καὶ ἐπὶ τῶν κοινοτικῶν Ἀρχῶν, ἐν αἷς εἰσῆχθησαν, καὶ σκοποῦσα τὴν ἐπικράτησιν αὐτῶν, μετεβλήθη εἰς φαντασιώδεις κοινοτικὸν ζήτημα ἐν ταῖς στήλαις τῶν ἐφημερίδων τῶν καί, συμμαχοῦντων αὐτοῖς τινῶν ἐκ τῶν ἄλλων συνρδέλφων τῶν, ἐδημιουργήθη ἐπίπλαστον κόμμα, ὑφιστάμενον μόνον ἐν ταῖς στήλαις τῶν ἐφημερίδων, ὅπερ ὡς ἀληθὲς ἐκλαμβάνομενον παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπασχολεῖ ματαιῶς ἀπὸ πενταετίας ἤδη τὴν Μεγ. Ἐκκλησίαν.

Μόνον οἱ ἀναγνώσται τῶν ἐφημερίδων, οἱ ἐκτὸς τῆς Σμύρνης νομίζουσιν, ὅτι ἡ μεγαλῶνυμος Ἑλληνικὴ Κοινότης Σμύρνης σφαδάζει ἐν κομματισμῷ καὶ φατριασμῷ ἐπονειδίωτο, ὅτι τὰ κόμματα εὐρίσκονται ἀντιμέτωπα, ἔτοιμα ν' ἀλληλοσφάγῳσιν, ὅτι τέλος ἡ Κοινότης ἡμῶν μετεβλήθη εἰς Κοινότητα φανλοβίων καὶ λωποδυτῶν.

Οὐδὲν τούτων ψευδέστερον καὶ ἀπατηλότερον.

Οἱ φιλότιμοι Σμυρναῖοι ἐξακολουθοῦσι φιλοπόνως τὰς ἐργασίας τῶν, ἔτοιμοι πάντοτε ν' ἀνοίξωσι τὰ βιβλία αὐτῶν εἰς πᾶσαν φωνὴν φιλανθρωπίας καὶ φιλογενείας.

καὶ ἀπόδειξις ἡ πρόθυμος συνδρομὴ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν Συμριναίων ἀπὸ τοῦ πλουσιωτέρου μέχρι τοῦ πενестέρου πρὸς ἀνέγερσιν μεγαλοπρεποῦς μεγάρου τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, θεώμενοι καὶ γελῶντες ἐπὶ τοῖς ξυλοκοπήμασιν, ἅτινα δίδουσιν ἀλλήλοις οἱ διαμαχόμενοι δημοσιογράφοι ἐπὶ τῆς ράχεως τῶν ἐφημερίδων τῶν ὡς ὁ Κονιτζίωτης ἐπὶ τῆς ράχεως τῶν ἀνδρεικέλων του.

Τὰ κοινοτικά μας Σχολεῖα ἐργάζονται φιλοτίμως ἀμιλῶμενα, τὰ δὲ ἰδιωτικά αὐξάνουσι κατ' ἔτος καὶ πληθύνονται.

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀνήγειρε λαμπρὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ προσοδοφόρα κτίρια, ὧν ἡ προσοδος θὰ ἀναδιδάσῃ τὰ εἰσοδήματα αὐτοῦ εἰς χιλιάς Ὀθωμανικὰς λίρας κατ' ἔτος.

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς ἀνήγειρε λαμπρὰν προσοδοφόρον δίοδον, ἐξακολουθεῖ δὲ ν' ἀνεγείρῃ ἕτερον προσοδοφόρον κτίριον ἐν μέσῳ Φραγκομαχαλᾶ καὶ ἕτερον ἐτοιμάζει λαμπρὸν κτίριον, συνεννοηθεῖσα μετὰ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν.

Μόνον ἡ ἔρις τῶν δύο κοινοτικῶν Σωμάτων μας, τῆς Δημογεροντίας καὶ τῆς κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ αἱ φωνασκίαι αὐτῶν ἀποτελοῦσι παραφωνίαν ἐν τῇ ὅλῃ συνεργασίᾳ τῶν ἄλλων κοινοτικῶν Ἀρχῶν, παραφωνίαν, ἣν ὑποθάλλει δυστυχῶς, λόγῳ χρηματισμοῦ καὶ ἡ λοιπὴ δημοσιογραφία μας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ Μεγ. Ἐκκλησία.

Ἐκεῖνο, ὅπερ καιρῶς τιτρώσκει τὴν καρδίαν παντὸς ἀληθῶς ἀγαθοῦ καὶ ἐντίμου πολίτου, ἐκεῖνο, ὅπερ δηλητηριάζει τὴν φιλογενῆ καρδίαν παντὸς Ἑλλήνου εἶνε τὸ δημιουργηθὲν σχίσμα τῆς διαιρέσεως τῆς ὁμογενείας μας εἰς Ραγιάδες καὶ Ἑλλήνας· σχίσμα, οὗ τὴν σημαίαν ἀνεπέτασεν ἡ ὑπὸ τοὺς προδότας Δημογεροντία μας καὶ ὅπερ προσεπάθησε καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐδραιώσῃ ἐν μέσῳ τῆς ἑλληνικωτάτης Σμύρνης διὰ τῆς συμμαχίας τῆς μετὰ τῆς

τοπικῆς Ἀρχῆς, ἥτις ἀπὸ ἐτῶν ἔθεσε χεῖρα ἐν τῇ ἐσωτερικῇ διοικήσει τῆς Κοινότητός μας.

Δὲν μᾶς ἤρκουν, βλέπετε, αἱ ἀπηνεῖς ἀπελάσεις τῶν Ἑλλήνων ἐκ Ρουμανίας καὶ ὁ διωγμὸς παντὸς ἐν αὐτῇ Ἑλληνικοῦ.

Δὲν μᾶς ἤρκουν αἱ ἐκδιώσεις τῶν Ἀρχιερέων μας ἐκ τῆς Βουλγαρίας καὶ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, αἱ ἀρπαγαὶ τῶν Ναῶν καὶ τῶν Σχολείων μας καὶ ὁ ἐκβουλγαρισμὸς τῶν ὁμογενῶν μας ὑπὸ τῶν σχισματικῶν Βουλγάρων.

Δὲν μᾶς ἤρκουν αἱ δηώσεις, αἱ σφαγαὶ, αἱ λεηλασίαι, αἱ ἱεροσυλῖαι τῶν Βουλγάρων καθ' ὅλην τὴν Βουλγαρίαν.

Ἐπρεπε καὶ ἐν Σμύρνῃ τῇ ἑλληνικωτάτῃ Σμύρνῃ, τῇ πρωτευούσῃ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῇ πατρίδι τοῦ Ὁμήρου ν' ἀνακηρυχθῇ παρ' Ἑλλήνων νέον σχίσμα φοβερὸν καὶ ἀποτρόπαιον μετὰ τῆς ὁμογενείας μας, σχίσμα Ραγιάδων καὶ Ἑλλήνων καὶ τὴν σημαίαν αὐτοῦ νὰ κρατῇ καὶ νὰ ἐπισημῇ ἐπὶ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Ἑλληνισμοῦ εἰς Ἑλλήνων ἐφημεριογράφος, ὁ τῆς «Ἀμαλθείας» συντάκτης, ἀναστειλῶσας αὐτὴν ἐπὶ τῆς Δημογεροντίας τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Σμύρνης, ἔχων δὲ ὑπ' αὐτὸν ὀλίγους ἀπλοϊκοὺς, δημογέροντας καλουμένους, ζητεῖ τὴν ἐκδίωξιν, τὴν ἀπέλασιν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ἐκ τῆς διοικήσεως τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος τῶν καὶ τὸ σχίσμα τοῦτο τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν υποθάλλουσι δυστυχῶς οἱ δημοσιογράφοι μας καὶ οἱ Ἅγιοι Συνοδικοί, ὑποστηρίζοντες τὸν σημαιοφόρον αὐτοῦ.

Μὴ γὰρ καὶ οἱ τὸ Βουλγαρικὸν σχίσμα ἐπιδιώξαντες δὲν ἦσαν Ἑλλήνες, μορφωθέντες καὶ ἐκπαιδευθέντες εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήριά μας; Εἶνε τάχα ἄπορον, ὅτι καὶ ἐν Σμύρνῃ εὐρίσκονται Ἑλλήνες, χειρότεροι τῶν Βουλγάρων, ζηλώσαντες τὴν τύχην τῶν σχισματικῶν Βουλγάρων;

Δὲν λέγομεν συκοφαντίας, ἀλλ' ἀληθείας βεβαιούμενας ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐγγράφων τῆς Δημογεροντίας μας.

Μετὰ τῶν πολλῶν παραθέτομεν τὴν τελευταίαν ἀνα-

φορὰν τῆς Δημογεροντίας πρὸς τὸν τέως Νομάρχην μας Κιαμὴλ πασάν, ἐξ ἧς καταδεικνύεται πασιφανῶς, ὅτι ἐξακολουθοῦσιν οἱ σχηματικοί μας Δημογέροντες τὸ παμμίαρον αὐτῶν ἔργον.

Πρὸς τὴν Α. Ὑψηλότητα τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Σμύρνης.

Ὑψηλότητε,

Ἐν ἱκετηρίοις ἀναφοραῖς, ἅς ἀπὸ ἐτῶν ἐξηκολουθοῦμεν ἐπανειλημμένως υποβάλλοντες τῇ Ὑμετέρᾳ Ὑψηλότητι ὑπεδείξαμεν, ὅτι σπεῖρα ὑπηκόων Ἑλλήνων ἐγκαθιδρύθεισα ἐν τῇ Μητροπόλει Σμύρνης, διατελοῦσα δὲ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ συντάκτου τῆς «Ἀρμονίας» Μιλτ. Σεϊζάνη, οὗ ἡ πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν ἐχθρικὴ διαγωγὴ εἶνε πασίγνωστος, συνεργαζομένη μετὰ τοῦ Μητροπολίτου, ἐξακολουθεῖ νὰ παρεμβαίνει εἰς τὰ ἔργα τῆς Δημογεροντίας, διορίζουσα αὐτὴ μόνη ἐφόρους τῶν Ναῶν καὶ Σχολείων τῆς Γραικικῆς Κοινότητος Ἑλλήνας ὑπηκόους, ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως συλλέγωσι χρήματα καὶ ἀποστέλλωσιν αὐτὰ εἰς Ἑλλάδα διὰ τὸν στόλον, καίτοι τὰ Σχολεῖα καὶ οἱ Ναοὶ καὶ ὅλα τὰ φιλαγθρωπικὰ Καταστήματα ἀνήκουσιν εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς ὑπηκόους χριστιανούς, συνωδὰ τοῖς προνομίοις καὶ τοῖς νόμοις τοῦ Κράτους καὶ πρέπει πορ' αὐτῶν μόνον νὰ διοικῶνται καὶ νὰ ἐφορεύονται, τῶν Ἑλλήνων καὶ ἄλλων ξένων ὑπηκόων χριστιανῶν μὴ δικαιουμένων νὰ ἀναμιγνύωνται εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῆς Γραικικῆς Κοινότητος. Ἡ δὲ Ὑμ. Ὑψηλότης δι' ἐπανειλημμένων τε σκερῶν τῆς πρὸς τὸν Μητροπολίτην Σμύρνης συνέστησε καὶ διέταξε τὴν ἀποχὴν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Κοινότητος.

Ἐν τούτοις μεθ' ὅλας τὰς ὑψηλὰς διαταγὰς τῆς Ὑμ. Ὑψηλότητος γινομένης συνεπεῖα παραπόνων τῆς Δημογε-

ροντίας, ἥτις οὐκ ἐπαύσατο διαμαρτυρομένη καὶ δυσανασχετοῦσα διὰ τὴν ἔκνομον καὶ παράνομον ἐπέμβασιν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Κοινότητος, ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον «Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ» σπεῖρα τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, δὲν ἐπαυσε νὰ συνεργάζεται μετὰ τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἐπωφελομένη τῆς ἐνεκα γήρατος καὶ χρονίου νοσήματος προχωρούσης σωματικῆς καὶ διανοητικῆς ἐξασθενήσεως τοῦ Μητροπολίτου, ἥτις κατέστησεν αὐτὸν τέλεον ἀνίκανον πρὸς διοικήσιν μιᾶς τοιαύτης πολυπληθοῦς Κοινότητος, προσπαθεῖ καὶ τεχνάζεται νὰ καταστρέψῃ τὰ προνόμια τῆς Δημογεροντίας, τὰ δι' αὐτοκρατορικοῦ Ἰσραὲλ κεκυρωμένα καὶ καθ' ἐκάστην καταπατεῖ τὰ δικαιώματα τῶν ὑπηκόων Ὀθωμανῶν, διορίζουσα Ἐφόρους καὶ Ἐπιτρόπους τῶν Ναῶν καὶ Σχολείων Ἑλλήνας ὑπηκόους, οἵτινες ἕνα μόνον σκοπὸν ἔχουσι νὰ καταστῶσιν υποχείριόν των τὴν Δημογεροντίαν εἰς τοὺς καταστρεπτικοὺς καὶ ὀλεθρίους τῇ Αὐτοκρ. Κυβερνήσει σκοπούς των.

Τελευταίως μάλιστα ἡ σπεῖρα αὕτη τῶν Ἑλλήνων Κεντρικῶν προσεκάλεσε διὰ τὴν προσεχῆ Τετάρτην 22 τρέχοντος εἰς γενικὴν Συνέλευσιν πάντας τοὺς ὁμόφρονας καὶ ὁπαδούς των Ἑλλήνας ὑπηκόους διὰ νὰ καταστρέψῃ τὴν Δημογεροντίαν καὶ συντάξῃ ἰδικὸν τῆς Κανονισμὸν, ἀντικείμενον ὅλως εἰς τοὺς κειμένους νόμους καὶ πρὸς σφετερισμὸν τείνοντα τῶν δικαιωμάτων τῶν ὑπηκόων Ὀθωμανῶν, λέγουσα, ὅτι οὕτω διέταξε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἐνῷ, ὡς εἶνε γνωστὸν καὶ τῇ Ὑμ. Ὑψηλότητι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνει εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Κοινοτήτων, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι μόνον δικαιοῦνται νὰ ρυθμίζωσι τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως αὐτῶν συνωδὰ τοῖς κειμένοις νόμοις τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἐπειδὴ, Ὑψηλότητε, ἡ συγκληθισομένη τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἐν τῇ Μητροπόλει συνέλευσις δὲν δύναται νὰ ἡ

νόμιμος, διότι δὲν συγκαλεῖ ταύτην ἡ Δημογεροντία, ἥτις μόνη οὕσα ἀντιπρόσωπος τῆς Κοινότητος δικαιούται πρὸς τοῦτο χάριν μόνον τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων Ὁθωμανῶν χριστιανῶν.

Ἐπειδὴ, εἰς τὴν λεγομένην ταύτην γενικὴν Συνέλευσιν προσεκλήθησαν νὰ λάβωσι μέρος καὶ ὑπῆκοι Ἕλληνες, μετὰ τῶν ὁποίων μᾶς εἶνε ἀπηγορευμένον νὰ συνεργαζώμεθα ἡμεῖς πιστοὶ ὑπῆκοι τῆς Αὐτοκρατορίας,

Ἐπειδὴ, ἂν συγκροτηθῇ τοιαύτη Συνέλευσις θὰ γίνῃ πρόξενος μεγάλων σκανδάλων καὶ διαπληκτισμῶν, οἵτινες δύνανται νὰ διαταράξωσι τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν, ὑπὲρ ἧς τόσῳ πατρικῶς κήδεται ἡ Ὑμ. πεφωτισμένη Ὑψηλότης καὶ πρὸς πρόληψιν ἀλληλοσφαγῆς πρέπει νὰ παρεμποδισθῇ ταχέως,

Ἐπειδὴ ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν, γενηρακῶς καὶ νοσῶν εἶνε ἀνίκανος, νὰ διοικῇ τὴν Κοινότητά μας καὶ συνεπῶς δέον νὰ παυθῇ, διότι οὗτος εἶνε ὁ αἴτιος τῆς ἀναμίξεως τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων εἰς τὰ ἔργα τῆς Δημογεροντίας καὶ τὴν διοίκησιν τῆς Κοινότητος, ὡς πολλάκις ὑπεδείξαμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Ὑψηλότητι, ἥτις ἔλαβε τρανὰ δείγματα περὶ τούτου, ἀφοῦ καθ' ἑκάστην εἰς τὰς ἐνορίας γίνονται ἀναστατώσεις καὶ ἀλληλομαχίαι, διαταράττουσαι τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν,

Ἐπειδὴ ἔχομεν καθῆκον ὡς ἀφωσιωμένοι ὑπῆκοι τοῦ Κράτους νὰ προλάβωμεν τὰς ταραχάς, τὰς ὁποίας σκοπῶς προεκάλεσε καὶ προκαλεῖ ἡ σπεῖρα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὑποστηρίξωμεν τὰ δικαιώματα τῶν ὑπηκόων Ὁθωμανῶν χριστιανῶν κατὰ τῶν ἐπιβουλευομένων αὐτὰ ὑπηκόων Ἑλλήνων,

Διὰ ταῦτα παρακαλοῦμεν θερμῶς τὴν Ὑμ. Ὑψηλότητα, ὅπως διατάξῃ ἀμέσως τὴν παρεμπόδισιν τῆς συγκλήσεως τῆς ἐκνόμου καὶ φατριαστικῆς γενικῆς Συνελεύσεως τῆς προσεχοῦς Τετάρτης, διατάσσουσα τὸν Μητροπολίτην Σμύρνης ἐντόνως ν' ἀπέχῃ ἐκ τῆς συνεργασίας του μετὰ

τῆς σπεύρας τῶν Ἑλλήνων κεντρικῶν Ἐπιτρόπων πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων καὶ δικαιωμάτων τῶν ὑπηκόων Ὁθωμανῶν, ἐκζητήσῃ δὲ καὶ τὴν παῦσιν τοῦ Μητροπολίτου παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, καθόσον ἡ πολιτεία αὐτοῦ εἶνε ἀντικειμένη πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ καθόσον γενηρακῶς καὶ πάσῃ σωματικῶς καὶ διανοητικῶς εἶνε ἀνίκανος νῆ διοικῇ τὴν πολυπληθεῆ Κοινότητα τῆς Σμύρνης, ἀφθεῖς νὰ ρυμουλκῇται παρὰ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, οἵτινες συμφέρον ἔχουσι ν' ἀναμειγνύονται εἰς τὰ Κοινοτικά μας πράγματα, ἵνα ἐπιφέρωσι τὴν ἀταξίαν καὶ τὰ σκάνδαλα καὶ καταχρῶνται τὰ εἰσοδήματα τῶν ναῶν καὶ τῶν σχολείων μας δι' ἀνθρώπων τῆς ἐσχάτης κοινωνικῆς ὑποστάθμης, φανερῶν νοσησίων καὶ κακῶν προηγουμένων, οὓς διορίζουσιν ὡς ἐφόρους καὶ ἐπιτρόπους.

Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι ἡ Ὑμ. Ὑψηλότης, ἡ τόσον ἐκθύμως πάντοτε ὑποστηρίξασα τὰ δίκαια τῆς Δημογεροντίας, θέλει εὐαρεστηθῇ γὰρ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν μελέτην τὴν παροῦσαν ἱκετήριον ἀναφορὰν μας καὶ θέλει διατάξῃ τὴν παρεμπόδισιν τῆς γενικῆς Συνελεύσεως καὶ ἀπαλλάξῃ τὸν πιστὸν λαὸν τῆς Σμύρνης, ὅστις στένει ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς σπεύρας τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων Κεντρικῶν, διατελοῦμεν βαθυσεβάστως πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι θεράποντες τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος.

Ἐν Σμύρῃ τὴν 18 Νοεμβρίου 1905.

(Τ. Σ.) Ἡ Δημογεροντία τῆς ἐν Σμύρῃ Γραικικῆς Κοινότητος.

Τί λέγουσιν οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ διὰ τὴν ἀναφορὰν ταύτην τῶν κ. Δημογερόντων, οἵτινες ἐζήτησαν τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως παρεμπόδισιν τῆς συγκλήσεως τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς διαταχθείσης ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας διὰ ὄμο Συνοδικῶν ἀποφάσεων ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἐκδοθεισῶν ;

Τί λέγουσιν οἱ ἐκτὸς τῆς Σμύρνης ὁμογενεῖς οἱ ἀναγι-
νώσκοντες τὴν ἀναφορὰν ταύτην τῶν κ. Δημογερόντων μας
καὶ ὁποῖον χαρακτηρισμὸν δίδουσιν αὐτοῖς ;

Οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ οἱ καλοῦντες ἀντιπροσώπους εἰς Κων-
σταντινούπολιν τῆς Δημογεροντίας καὶ τῆς κεντρικῆς
Ἐπιτροπῆς, ὅπως μετ' αὐτῶν τροποποιήσωσι τὸν κοινοτι-
κὸν Κανονισμόν, φρονοῦσιν, ὅτι ὑπάρχει ὁμογενὴς ἔχων
ρανίδα αἵματος φιλοπατρίας καὶ φιλογενείας, ὅστις θὰ
θελήσῃ ν' ἀντιμετωπίσῃ τοὺς σχισματικοὺς τούτους καὶ
θὰ καταδεχθῇ ν' ἀνταλλάξῃ ἔστω καὶ λόγον τινὰ μετ'
αὐτῶν, χωρὶς νὰ τοὺς πτύσῃ κατὰ πρόσωπον ;

Φρονεῖ ἡ Μ. Ἐκκλησία, ὅτι μετὰ τὴν προδοτικὴν πόλι-
τείαν τῶν Δημογερόντων μας ἐπιτρέπεται αὐτῇ ν' ἀναθέσῃ
αὐτοῖς τὴν ρύθμισιν τῶν κοινῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδό-
ξου Κοινότητος, εἰς τὸ στῆθος τῆς ὁποίας ἐνέληξαν τὴν
λόγχην τοῦ σχίσματος ;

Πρέπει τις ν' ἀπολέσῃ πᾶν συναίσθημα ἀγαθόν, νὰ ἔχῃ
καρδίαν πεπρωμένην ἐξ ἰδιοτελείας, νὰ κυριευθῇ ὑπὸ
πνεύματος πονηροῦ κερδοσκοπίας καὶ συμφεροντολογίας,
ἵνα δυνηθῇ νὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπέναντι τῶν
ἀνθρώπων τούτων τῆς ἀπώλειας καὶ συμπαρεδρεύων μετ'
αὐτῶν νὰ παραδώσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα ὡς αἰχμά-
λωτον εἰς τὰς χεῖρας τοιούτων ἀνθρώπων, παρ' οἷς πᾶν
αἶσθημα φιλογενείας καὶ τιμῆς ἀπώλετο, ἡ δὲ συνειδήσις
αὐτῶν ἐγένετο μαύρη καὶ σκοτεινὴ ὡς ἡ τοῦ Βουλγάρου !

Πιστεύω, ὅτι ἐν τῇ κεντρικῇ Ἐπιτροπῇ δὲν ὑπάρχουσιν
εὐτυχῶς τοιοῦτοι ἀνάνδροι ὁμογενεῖς, οἵτινες θὰ θελήσωσι
νὰ συμμαχήσωσι μετὰ τῶν προδοτῶν καὶ θυσιάσωσι τὸ
ἀγνὸν σῶμα τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος εἰς τὸν
βωμὸν τῆς προδοσίας ἐκείνων.

Πρὶν καταλήξωμεν τὸν λόγον πρέπει νὰ διαλάβωμεν
ὀλίγα περὶ τῆς ἀπειλῆς, ἣν οἱ Συνοδικοὶ ρίπτουσι
κατὰ μέτωπον τῆς Κοινότητος, χωρὶς νὰ σκεφθῶσιν, ὅτι ἡ

μεγαλῶνυμος Ἑλληνικὴ Κοινότης δὲν εἶνε ἐν ἑξοχῇ τοῦ
Σαλματοπρουκίου.

Τὴν τοιαύτην οὖν Συνοδικὴν ἐτυμηγορίαν κατ' ἀπόφα-
σιν, λέγει ἡ τελευταίως κομισθεῖσα Πατριαρχικὴ ἐπιστολὴ
πρὸς τὸν Μητροπολίτην Σμύρνης, ἐξαγγέλλοντες ἐντελῶς
μεθὰ, ὅπως ἐκάτερον τῶν Σωματείων (Δημογεροντίας καὶ
Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς) προβῇ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν διο-
ρισμὸν καὶ τὴν ἀποστολὴν ἐνταῦθα ἰδίων πληρεξουσίων.

Ἐὰν τυχὸν τὰ Σωματεῖα ὑμῶν ἢ τὸ ἕτερον αὐτῶν μὴ
διορίσωσι καὶ ἀποστείλωσιν ἐν τάχει πληρεξουσίου, ἢ ἐὰν
οἱ διορισθησόμενοι πληρεξούσιοι, ἐρχόμενοι ἐνταῦθα, μὴ
συμφωνήσωσιν εἰς ἀποδοχὴν τῶν ἐπενεχθησομένων διαρ-
ρυθμίσεων, ἢ διαληφθεῖσα ἐκ Συνοδικῶν Ἀρχιερέων Ἐπι-
τροπῇ προβῇσεται μόνη εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς, τὸ δὲ πόρισμα
τῆς ἐργασίας αὐτῆς περιβαλλόμενον τὴν Συνοδικὴν ἔγκρι-
σιν καὶ ἐπικύρωσιν, ἐπιβληθήσεται ὑπὸ τῆς Ἐκ-
κλησίας τῇ Κοινότητι πρὸς ἐφαρμογὴν. Ταῦτα οὕτως ἐξ
ἀποφάσεως. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἡ τελευταία αὕτη παράγραφος τῆς τελευταίας Πατριαρ-
χικῆς ἐπιστολῆς περικλείει δύο ἰδέας ἐμφαντικὰς τῆς
ἀστοχίας, μεθ' ἧς ἐκδίδονται ἀποφάσεις Συνοδικαὶ ἐπὶ ζη-
τημάτων ζωτικωτάτων τοῦ Γένους.

Ἡ πρώτη ἰδέα εἶνε, ὅτι ἡ Μεγ. Ἐκκλησία θεωρεῖ ἑαυτὴν
δικαιουμένην νὰ τροποποιῇ καὶ ρυθμίξῃ αὐτοδούλως κοι-
νοτικούς Κανονισμοὺς καὶ ἡ δευτέρα, ὅτι δύναται νὰ ἐπι-
βάλλῃ εἰς τὰς Κοινότητας τὰς μονομερεῖς καὶ αὐτογνω-
μόνως γενομένας τροποποιήσεις αὐτῶν.

Ἡ πρώτη ἰδέα ἀντιπροσωπεύεται ὅλως εἰς τὰς ἰδέας
τὰς διατυπωμένας ἐν ταῖς προηγουμέναις Συνοδικαῖς
αὐτῆς ἀποφάσεσι, ταῖς ὁριστικῶς καὶ ἀμετα-
κίτως ἐκδοθείσαις, δι' ὧν ἀναγνωρίζεται αὐθεντικῶς
εἰς τὴν Κοινότητα Σμύρνης τὸ ἀπόλυτον δικαίωμα τῆς
τροποποιήσεως τοῦ κοινοτικοῦ αὐτῆς Κανονισμοῦ καὶ δια-
τάσσεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ 114 ἄρθρου αὐτοῦ, τοῦ καθορί-

ζοντος τὸν τρόπον τῆς τροποποιήσεως αὐτοῦ καὶ κατ' ἀκολουθίαν καταδικάζεται ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως τὸ δικαίωμα τῆς ἀναμίξεως τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας εἰς τὴν τροποποίησιν τῶν κοινοτικῶν κανονισμῶν, καθόσον πολλάκις ἐπιληφθεῖσα αὕτη τῆς τροποποιήσεως τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ δι' Ἐπιτροπῶν Συνοδικῶν, ἠναγκάσθη νὰ ἰδῇ τὰς πρὸς ἐπέμβασιν προσπάθειάς της ναυαγούσας ἀπέναντι τῆς κυριαρχίας τῆς Κοινότητος.

Καὶ ἄλλοτε, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, προέβη ἡ Μ. Ἐκκλησία εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ 34 ἄρθρου τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ συμφώνως ταῖς βλέψεσι τῆς Δημογεροντίας, ἀλλ' ἡ ἑρμηνεία ἐκείνη τοσοῦτον ἠδίκησεν ἐαυτὴν καὶ τὴν Κοινότητα, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ μετανοήσῃ καὶ ἀποκηρύξῃ τὴν ἑρμηνείαν ἐκείνην, ἐφ' ἧς δυστυχῶς ἐγεννήθη τὸ ἀποτρόπαιον σχίσμα τῆς ὁμογενείας μας ἐν Σμύρνῃ καὶ ἥτις ἐχρησίμευεν ὡς ἰστὸς τῇ Δημογεροντίᾳ μας, ὅπως ἀναπετάσῃ τὴν σημαίαν αὐτοῦ.

Ὅταν οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ ἐκδίδωσιν ἀδασανίστως ἄλλοπρὸς ἄλλους ἀποφάσεις, ἀντιφατικὰς καὶ ἀναιρετικὰς ἀλλήλων, ὧν ἡ ὁριστικότης καὶ τὸ ἀμετάκλητον καὶ δὴ καὶ τὸ ἀπειλητικὸν εἶνε ἐπίπλαστον ἐπιχρύσωμα, οὐδεὶς δύναται νὰ κατηγορηθῇ, εἰς παύσῃ νὰ σέβηται αὐτούς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπειλὴν τῆς ἐπιβολῆς τῶν τροποποιήσεων τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ εἰς τὴν Κοινότητα τῆς Σμύρνης, δὲν πιστεύομεν νὰ ἐγένετο σπουδαίως, ἀλλὰ χάριν ἀστεϊσμοῦ, διότι δὲν πιστεύομεν οἱ Ἅγιοι Συνοδικοὶ νὰ φθάσωσιν εἰς τοσοῦτον βαθμὸν παιδισμοῦ, ὥστε νὰ θελήσωσι νὰ μεταχειρισθῶσι καὶ τὸ δεύτερον τὴν μέθοδον τῆς στρατιωτικῆς λόγχης, ἥτις ἐκόστισε τόσον εἰς τὸ Οἰκουμένικὸν Πατριαρχεῖον, ὅσον καὶ εἰς τὴν Κοινότητα Σμύρνης καὶ ἥτις ἐπαναλαμβανομένη δὲν δύναται παρὰ νὰ προκαλέσῃ μείζονας ἀνυπολόγιστους ζημίας εἰς τοὺς προκαλοῦντας καὶ μεταχειριζομένους τοιαῦτα βίαια, ἀντιθινὰ καὶ βάρβαρα μέτρα κηλιδούντα τὸ μέτωπον τῆς Ἐκκλησίας καὶ

τὸ Γένος, ἀφοῦ μάλιστα ἡ πληγὴ, ἡ ἀνοιγεῖσα εἰς τὸ στῆθος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς λόγχης πρὸς ὑποστήριξιν προδοτῶν, δὲν ἐπουλώθη χαίνουσα εἰσέτι.

Ἐν μόνον συνιστῶ τοῖς ἁγίοις Συνοδικοῖς νὰ μὴ πιστεύωσιν εἰς τὴν νεκροφάνειαν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος τῆς Σμύρνης, ἥτις μόλις αἰσθανθῇ τὴν χεῖρα τῶν νεκροθαπτῶν ἐπὶ τοῦ σώματός της, δύναται νὰ ἐγερθῇ σύσσωμος καὶ ρίψῃ αὐτοὺς εἰς τὸν λάκκον, ὃν προσπαθοῦσι νὰ ὀρύξωσι δι' αὐτὴν.

Εὐχομαι πνεῦμα συνέσεως νὰ ἐπιπνεύσῃ ἐν Φαναρίῳ, ἵνα, ἀντὶ ματαιοπονιῶν πρὸς τροποποίησιν τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἀνωφελῶν ἀπειλῶν, ἀνακρούσωσι πρῦμναν καὶ ἐπανεέλθωσιν ἡρέμα καὶ ἡσυχῶς εἰς τὸ ἀσφαλὲς ὄρμητήριον, ἐν ᾧ μετὰ πολυτεῖς περιπλανήσεις, κατάρθωσε νὰ φέρῃ τὸ Σμυρναϊκὸν ζήτημα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ 1905 διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13 Δεκεμβρίου 1905 ἀποφάσεώς της, ἀποφάσεως κυρωθείσης διὰ δύο ἐτέρων ἀποφάσεων λογικῶν, ὀρθῶν καὶ νομίμων, καθόσον δι' αὐτῶν ἀνεγνωρίσθη τὸ ἀπόλυτον δικαίωμα τῆς Κοινότητος πρὸς τροποποίησιν τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ της καὶ κατεδικάσθη ἡ ἀνευ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ 114 ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ τούτου τροποποίησις αὐτοῦ δι' ἐξωδίκων Συνοδικῶν ἢ ἄλλων Ἐπιτροπῶν.

Ἐν τέλει φρονοῦμεν, ὅτι μετὰ τὰ ἔκτροπα μέσα, ὧν ἐποίησατο χρῆσιν ἡ Δημογεροντία μας πρὸς παρεμπόδισιν τῆς διαταχθείσης διὰ τῶν ἀνωτέρω Συνοδικῶν ἀποφάσεων συγκλήσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, τῆς προβλεπομένης διὰ τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ, ὡς ἀριθνηλῶς καταφαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπισήμων ἐγγράφων, οὐδεμία πλέον ~~δέον~~ ~~νὰ ἐμφιλοχωρήσῃ ἀμφιβολία~~ εἰς τὰς σκέψεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅτι ὑπαρχόντων ἐν ταῖς δύο ἀνωτάταις Ἀρχαῖς τῆς Κοινότητος Σμύρνης, τῆς Δημογεροντίας καὶ κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἀλληλομισουμένων, τῶν ἐριζόντων, τῶν ἀλληλοεχθρευομένων προσώπων οὐδὲ λόγος πρέπει νὰ γίνηται περὶ τροποποιήσεως τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ, μιᾶς μόνον διεξόδου ὑπαρχούσης, τῆς παύ-

σεως αὐτῶν, ὡς ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἀπεφάσισεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, καθόσον πᾶσα ἄλλη καὶ δὴ ἡ τελευταία ἀπόφασις αὐτῆς, οὐδὲν ἄλλο σκοπεῖ ἢ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπαύξειν τοῦ μίσους, τῆς ἐχθρας καὶ τῆς ἐκδικήσεως τῶν ἐριζόντων ἀρχοντίσκων πρὸς βλάβην τῆς Κοινότητος καὶ ἐμπαιγμὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους.

Εἴχομεν γράψει τ' ἀνωτέρω ὅτε ἐπληροφορήθημεν ὅτι αἱ Ἐφοροεπιτροπαὶ διαφόρων εὐαγῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων τῆς Σμύρνης, αἵτινες κατὰ τὸ βον ἄρθρον τοῦ Κ. Κανονισμοῦ ἐτάχθησαν ὑπ' αὐτῆς τῆς Κοινότητος ἐντολοδόχοι αὐτῆς πρὸς τροποποίησιν τοῦ Κανονισμοῦ τούτου, διορῶσαι ἐν τῇ τελευταίᾳ ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου προθέσεις ἐκθέσμονες πρὸς ἐπέμβασιν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκεισιν τῆς Κοινότητος καὶ ποδοπάτησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν πρὸς τροποποίησιν τοῦ Κ. Κανονισμοῦ καὶ ἐπιθυμοῦσαι νὰ διαφωτίσωσι τὴν Μ. Ἐκκλησίαν περὶ τῶν φαρμαστικῶν καὶ ἰδιοτελῶν σκοπῶν καὶ προθέσεων τῶν ἐκζητούντων τὴν τροποποίησιν τοῦ Κ. Κανονισμοῦ ἐκτὸς τῆς Κοινότητος καὶ ἀνευ τῆς συμμετοχῆς τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων διὰ τοῦ κανονισμοῦ ἐντολοδόχων διώρισαν πληρεξούσιον αὐτῶν ἀντιπρόσωπον τὸν διακεκριμένον δικηγόρον τῆς Σμύρνης κ. Θεμ. Κτενᾶν, ὃν ἐφοδιάσασαι διὰ τακτικοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου ἀπέστειλαν εἰς Κωνσταντινούπολιν μὲ τὴν ρητὴν ἐντολὴν, ὅπως ἐκζητήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 114 ἁρθροῦ τοῦ Κ. Κανονισμοῦ, συμφώνως ταῖς προηγουμέναις τρισὶν ἀλληπαλλήλοις ἀποφάσεσι τῆς Ι. Συνόδου ἢ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἐριζόντων δύο κοινοτικῶν Σωματείων, τῆς κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Δημογεροντίας.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Θεμ. Κτενᾶ ὡς ἀντιπροσώπου τῶν ἐφοροεπιτροπῶν ὑπῆρξε τοσοῦτον μᾶλλον ἐπιτυχής, καθόσον ὁ κ. Θεμ. Κτενᾶς, δικηγόρος ἐκ τῶν κρατίστων, τουρκομαθέστατος καὶ περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα εἰδικώτατος, οὐδέποτε ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς κοινοτικὰς

Ἀρχάς, διατηρήσας πάντοτε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν φρονημάτων του καὶ διὰ τοῦτο ἀμέριστον κτησάμενος τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν Σμυρναίων.

Ἡ μετάβασις τοῦ κ. Θεμ. Κτενᾶ εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπῆρξε σωτήριος καὶ διὰ τὴν Κοινότητα Σμύρνης καὶ διὰ τοὺς Σεβ. Συνοδικούς, οἵτινες ἀκούοντες μέχρι τοῦδε πρόσωπα μεροληπτικά, ὧν σκοπὸς ἦτο ἡ παραπλάνησις αὐτῶν, εὐρίσκοντο οὕτω πεπλανημένοι περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν καθέκαστα τοῦ ἀνιάρου τούτου ζητήματος. Ἐνιοὶ δὲ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν δηλητηριασθέντες ἐκ τοῦ ὑπομνήματος τῆς Δημογεροντίας, καταμέστου ἐκ ψευδολογιῶν καὶ ἐξ ὕδρεων ἀληθοῦς λιβελλογραφήματος, ὀφειλομένου εἰς τὸν κάλαμον τῶν Δημογερόντων Σ. Σολομωνίδου καὶ Ἐμ. Ἐμμανουηλίδου, καλῇ δὲ τῇ πίστει ὑπογραφέντος παρὰ τῶν λοιπῶν Δημογερόντων, οἵτινες οὐ μόνον δὲν δύνανται ν' ἀναγνωρίσωσιν, ἀλλ' οὐδὲ νὰ ἐννοήσωσι, καὶ μὴ μελετήσαντες τὸν σχετικὸν φάκελλον, ἀφέθησαν νὰ ποδοπατήσωσι τὰς προηγουμένας ἀνεκκλήτους ἀποφάσεις τῆς Ι. Συνόδου μετὰ στωικῆς ἀνευλαβείας, σχηματίσαντες βεβαιωμένην πλειονοψηφίαν, ἥς ἐκτρωματικὸν προῖον ὑπῆρξεν ἡ τελευταία Συνοδικὴ ἀπόφασις, περὶ ἥς ἀνωτέρω ἀνεφύρομεν.

Ἡ προσωπικὴ ἔρις τῶν προσώπων τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν Δημογεροντίαν καὶ τὴν κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν, ἔρις, τὴν ὁποίαν ὑπεδαύλισαν αἱ ἀλλοπρόσαλλοι ἀποφάσεις τῆς Ι. Συνόδου καὶ ἣν ἀνύψωσαν αἱ ἐφημερίδες εἰς κοινοτικὸν ζήτημα, περὶ ὃ μοιραίως στρέφεται ἅπανα ἡ προσοχὴ τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἔδει νὰ παταχθῇ μετὰ θάρρους διὰ τῆς λογικῆς, τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ νόμου. Ἐδει τὸ προσωπεῖον ν' ἀπορριφθῇ καὶ νὰ φανῶσιν οἱ κορδακίζοντες Θερσίται, οἵοι ἦσαν.

Ἡ παρέμβασις τῶν ἐφοροεπιτροπῶν, δικαιούχων κατὰ τὸν Κ. Κανονισμὸν πρὸς τροποποίησιν αὐτοῦ, γενομένη δι' ἀντιπροσώπου τοσοῦτον ἀξίου, τοῦ κ. Θεμ. Κτενᾶ,

σκοποῦσα δὲ ὅπως θέσῃ κάτω τὰς χεῖρας τῶν τε ἐρίζοντων ταραξιῶν καὶ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν ὑπῆρξε νομίζομεν τελεσφόρος καὶ ἐπιτυχής, καθόσον ἡ φωνὴ τῶν πορευδαιόντων εἰς τὰ νομικὰ καὶ λογικὰ καὶ ὀρθὰ ἐπιχειρήματα, ἅτινα ἀνέπτυξε διὰ τε τοῦ ὑποβληθέντος ὑπομνήματός του ὁ κ. Θεμ. Κτενᾶς ἐν τῇ Ι. Συνόδῳ καὶ ἐν ταῖς ἰδιαίτεραις συνεντεύξεσιν αὐτοῦ μετὰ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν συνετέλεσαν ὥστε καὶ οἱ ἄγαν τὴν Δημογεροντίαν ἢ τὴν κεντρικὴν ὑπερασπιζόμενοι Συνοδικοὶ νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν, ὑποδαυλίζοντες τὰ πάθη καὶ τὸ μῖσος δι' ἀποφάσεων ἀλλοπρὸς ἄλλων.

Αἱ παρεμβαίνουσαι ἐφοροεπιτροπαὶ τῆς Κοινότητος Σμύρνης ζητοῦσι σεβασμὸν πρὸς τὸν κοινοτικὸν Κανονισμόν, ὅστις ἀποτελεῖ τὸν χάρτην τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῆς Κοινότητος καὶ οὗ ζητοῦσι τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 114 ἄρθρου αὐτοῦ ἢ τὴν παῦσιν τῶν δύο ἐρίζοντων σωματείων, ὧν πρὸ διετίας ἔληξεν ἡ θητεία καὶ κατὰ συνέπειαν ἐκθέσμως καὶ παρανόμως ἐπικάθηνται ἐπὶ τῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦτο ἐπὶ τῷ τέλει, ὅπως καταστῇ ἐφαρμόσιμος ἡ διάταξις τοῦ 114 ἄρθρου, ὡς τρεῖς ἐπανειλημμένως ἀπεφάσισεν ἡ Ι. Σύνοδος, ἡ δὲ Δημογεροντία διὰ τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Νοεμβρίου ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸν Νομάρχην ἐματαίωσε τὴν ἐκτέλεσιν.

Τί τούτου δικαιότερον, νομιμώτερον καὶ ὀρθότερον;

Καθ' ἃς ἔχομεν θετικὰς πληροφορίες ἐκ Κων. πόλεως, ἡ αἴτησις τῶν ἐφοροεπιτροπῶν καὶ τὸ ἐκτενὲς ὑπόμνημα τοῦ πληρεξουσίου αὐτῶν κ. Θεμ. Κτενᾶ, οὗ πᾶσαν πρότασιν συνοδεύει καὶ ἐν ἐπίσημον ἐγγράφον, καὶ τὰ νομικὰ, λογικὰ καὶ ὀρθότατα ἐπιχειρήματα, ἀποπνέοντα ἀμεροληψίαν, ἀγνότητα καὶ ζωηρότητα αἰσθημάτων φιλογενείας καὶ φιλοπατρίας στηρίζονται ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου, ἀναγνωσθέντα ἐν τῇ Ι. Συνόδῳ ἐπροξένυσαν αἰσθησιν τοιαύτην, ὥστε πολλοὶ Συνοδικοὶ μεροληπτοῦντες ἠναγκάσθησαν νὰ κύψωσι τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ νόμου, τῆς ὁ-

θότητος καὶ τῆς λογικότητος τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἐκτροπῶν καὶ ἀντεθνικῶν μέσων, ἅτινα μετεχειρίσθησαν οἱ ἐρίζοντες πρὸς ἐπικράτησιν καὶ διοίκησιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχῆς πρὸς ἐξυληρέτησιν ἰδίων ἰδιοτελῶν σκοπῶν.

Καὶ δὲν ἡδύνατο ἄλλως πως νὰ γίνῃ. Ὁ ἀκούων τὸν κ. Θεμ. Κτενᾶν ἀναπτύσσοντα τὸ κοινοτικὸν ζήτημα καὶ ἐν ταῖς ἐλαχίσταις αὐτοῦ λεπτομερείαις, ἀποκαλύπτοντα τὰς ἀθεμίτους προθέσεις τῶν ἐρίζοντων, ἀναλύοντα τὰς ὑπὸ τῆς Δημογεροντίας προτεινομένης τροποποιήσεις τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ, ἀναιροῦντα τὰς μεγαλαυχίας αὐτῆς καὶ φέροντα ὡς ἀψευδεῖς μάρτυρας ἐπίσημα ἐγγράφα καὶ γεγονότα, παρανομίας, αὐθαιρεσίας καὶ ἰδιοτελείας, δὲν δύναται, ὅσον μεροληπτικὸς καὶ ἂν ᾖ, νὰ μὴν ἀναγκασθῇ νὰ ρίψῃ τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος κατὰ τῶν προδοτῶν καὶ αἰτίων τῆς κοινοτικῆς παραλυσίας τῶν διὰ τοῦ σχίσματος διαρρηξάντων τὴν ἐνότητα τῆς ὁμογενείας ἐν τῇ μεγαλυνίῳ τῆς Σμύρνης Κοινότητι.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων, τῶν παρεμβαινουσῶν ἐφοροεπιτροπῶν, ἡ Ι. Σύνοδος ἀπεφάσισε ν' ἀναβάλῃ πᾶσαν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν μετὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα, διατάξασα τὴν μὴ ἀποστολὴν ἀντιπροσώπων εἰς Κωνσταντινούπολιν, καθόσον οἱ τέσσαρες Δημογέροντες Σ. Σολομωνίδης, Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης, Μ. Τσακίρογλους καὶ Ν. Χατζημιχάλης ἦσαν ἔτοιμοι πρὸς ἀναχώρησιν διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ἦδη τί τέξεται ἡ Ι. Σύνοδος μετὰ τὸ Πάσχα; Θὰ γεννήσῃ θνησιγενεῖς ἀποφάσεις ἢ θὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν συνάδουσαν μὲ τὸν νόμον, τὸ δίκαιον καὶ τὸ ὀρθόν;

Αἱ ἐφοροεπιτροπαὶ ἐδήλωσαν ῥητῶς, εὐπαρρησιάστως καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι οὐδεμίαν τροποποίησιν, ἔστω καὶ κατὰ κεραίαν, θ' ἀποδεχθῶσι μὴ γινομένην παρὰ τῆς κοινότητος καὶ συνφθὰ τοῖς ἄρθροις 114 καὶ 6 τοῦ κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ ἔτοιμαι ν' ἀντιτάξωσι βίαν κατὰ τῆς βιαίας

ἐπιβολῆς πάσης τροποποιήσεως αὐτοῦ, γενομένης παρὰ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι σωφρονέστεραι ἰδέαι θὰ πρυτανεύσωσιν ἐν τῇ συνδιασκέψει τῆς Ἱερ. Συνόδου καὶ ὅτι οἱ Σεβ. Συνοδικοί ἀφέντες κατὰ μέρος καὶ Δημογεροντίαν καὶ κεντρικὴν καὶ Σολομωνίδην καὶ Σεϊζάνην, θὰ σκεφθῶσι περὶ τῆς ὁμογενοῦς Κοινότητος τῆς Σμύρνης, ἥς ἡ καρδία αἰμᾶσσει εἰσέτι ἐκ τῶν βελῶν, ἅτινα ἀσπλάγχνως ἔρριψεν ἀφειδῶς ἡ Δημογεροντία κατ' αὐτῆς, καὶ ἥς ἡ θεραπεία ἔγκειται ἐν τῇ ἀπομακρύνσει τῶν ταραξιών ἐκ τῶν κοινωτικῶν Ἀρχῶν, πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς τεταραγμένης συνειδήσεως τῶν φιλοπολίδων Σμυρναίων ἐνεκα τῆς μεγάλης ἀντοχῆς τῆς Μ. Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς ταραξίας τούτους.

Ἄς τὸ ἐλπίσωμεν, ἀφοῦ ἕνια ζιζάνια ἀπεμακρύνθησαν τῆς Ι. Συνόδου, ἕτερα δὲ κατέστησαν ἐπιδολῆ, ἡ δὲ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, κατενόησεν ὅτι τροποποιήσις τοῦ Κ. Κανονισμοῦ παρὰ τρίτων, ἐκτὸς τῆς Κοινότητος, εἶναι ἀδύνατος καὶ ὅτι ἡ εἰρήνευσις τῆς κοινότητος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ἐριζόντων δύο κοινωτικῶν Σωμάτων τῆς νῦν Δημογεροντίας καὶ τῆς Κεντρικῆς.

Τὸ ἐλπίζομεν καὶ τὸ εὐχόμεθα χάριν καὶ αὐτῆς τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας καὶ τῆς δεινοπαθούσης μεγαλωνύμου Σμυρναϊκῆς Κοινότητος.

Εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Σμύρνης ἀνέγνωμεν δῆλωσιν τοῦ Γραφείου τῆς Δημογεροντίας, δι' ἥς διαψεύδεται ἡ ἐν τῷ «Νέφ. Βήματι» δημοσιευθεῖσα ἀναφορὰ αὐτῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Νοεμβρίου 1906 πρὸς τὸν Νομάρχην ὡς ἐγγράφον ἀνύπαρκτον καὶ ὁλοσχερῶς πλαστόν.

Καίτοι δὲν δυνάμεθα νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὴν δῆλωσιν ταύτην ὡς μὴ φέρουσιν τὰς ὑπογραφὰς τῶν Δημογεροντων, οὐχ ἥττον νομίζομεν, ὅτι αὕτη μᾶς παρέχει τὴν εὐ-

καιρίαν νὰ γράψωμεν ὀλίγα οὐχὶ χάριν τῶν δὲ λωσάντων, ἀλλὰ χάριν τῶν κ. κ. Συντακτῶν τῶν ἐν Σμύρνῃ ἐφημερίδων, οἵτινες θέλοντες νὰ προσφέρωσιν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν Δημογέροντα συνάδελφόν των Συντάκτην τῆς «Ἀμαλθείας» ἤρχισαν νὰ σκιαμαχῶσι κατὰ τοῦ «Νέου Βήματος».

Ἡ Δημογεροντία κηρύσσει ἀνύπαρκτον τὴν ἀπὸ 18ην Νοεμβρίου 1906 ἀναφορὰν αὐτῆς πρὸς τὸν Νομάρχην, δι' ἥς ἡμποδίσθη ἡ διὰ τὴν 22 Νοεμβρίου 1907 κατὰ Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν ἀπόφασιν συγκληθεῖσα Γενικὴ Συνέλευσις πρὸς τροποποίησιν τοῦ Κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ. Ὡστε κατὰ τὴν δῆλωσίν της, ἡ Δημογεροντία πρὸ τῆς 22 Νοεμβρίου 1906 οὐδεμίαν ἀναφορὰν ἐπέδωκε τῷ Νομάρχῃ.

Ἀκούσωμεν τοῦ Μητροπολίτου.

Πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην

Παναγιώτατε,

Συνῶδᾳ τῇ ὑπὸ ἡμερομηνίαν τῆς 1ης Αὐγούστου μηνὸς καὶ ἀριθμὸν.... σελτῇ Πατριαρχικῇ κατ' ἀπόφασιν Συνοδικὴν ἐπαναληπτικῇ ἐπιστολῇ προσεκλήθη διὰ τὴν χθὲς (22) Γεν. Συνέλευσις κοινοτικὴ πρὸς ἐκλογὴν συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ἀπὸ τοῦ 1888 ἐν ἰσχύϊ ὁργανικοῦ τῆς Κοινότητος Κανονισμοῦ. Ἀλλ' ἡ συγκρότησις αὐτῆς ἡμποδίσθη ὑπὸ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ ἐνεργείᾳ τῆς ἐντίμου Δημογεροντίας.... ἡ Α. Υ. ὁ Νομάρχης διέταξε τὴν μὴ συγκρότησιν τῆς συνελεύσεως διὰ τεσκερὲ τῆς 20ῆς ἰσταμένου, πρὸς ὃν ἀπάντησα διὰ δύο τακτικῶν... πρὸς ἃ ἀπάντησε διὰ νεωτέρου τεσκερέ του. Πρὸς διαφώτισιν τῆς Α. Ὑψηλότητος ἀπελθὼν χθὲς προσωπικῶς εἰς συνέντευξιν εἶπον τὰ δέοντα... Χθὲς ὁ Νομάρχης, καθ' ἣν ὥραν ἤμην παρ' αὐτῷ, μοι ἀνέγνω ἐγγράφον αὐτῶν ἀναφορὰν ἐν ἐκτάσει λέγουσαν ἄρρητ' ἀθέμιτα καὶ περὶ

Ἑλλήνων ὑπηκόων... Ἀπήτησα νὰ μοὶ δοθῇ ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς καὶ μοὶ ὑποσχέθην, ἀλλ' ἄχρις ὥρας οὐδὲν ἔλαβον.

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 23 Νοεμβρίου 1906.

Σμύρνης Βασιλεῖος

Δὲν πιστεύομεν νὰ ἔχωσι τὸ θράσος νὰ διαψεύσωσι καὶ τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ Μητροπολίτου, ἥτις ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, εὔρηται μεταξὺ τῶν ἐγγράφων αὐτῆς.

Λοιπὸν, κύριοι Δημογέροντες, ποία εἶνε ἡ ἀναφορά σας πρὸς τὸν Νομάρχην, ἢν οὗτος ἀνέγνω πρὸς τὸν Μητροπολίτην, ὅστις ἐν τῇ χριστιανικῇ του ἀφελείᾳ ἀποκαλεῖ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ἄρρητα καὶ ἀθέμιτα;

Μήπως ἔχετε σκοπὸν νὰ δηλώσῃτε, ὅτι ἡ ἀναφορά σας καὶ ἡ σφραγὶς σας ἐχαλκεύθησαν ἐν τῷ Γεν. Διοικητηρίῳ; Δὲν πιστεύομεν νὰ φθάσῃτε ἕως ἐδῶ.

Ποία λοιπὸν εἶνε ἡ ἀναφορά σας αὐτῇ, ἡ περιέχουσα ἄρρητα καὶ ἀθέμιτα; Σὰς προσκαλοῦμεν, Κύριοι Δημογέροντες, νὰ δημοσιεύσῃτε τὸ κείμενον αὐτῆς, οὗ τὸ πιστὸν πρέπει νὰ φέρῃ οὐχὶ τὴν τὰ πᾶν σας (σφραγίδα), ἥτις διαπράττει ἀπὸ ἐτῶν τὰ αἰσχίστα, ἀλλὰ τὰς ὑπογραφὰς τῶν Δημογερόντων Ι. Ἰωακείμογλου, Ἀναστ. Ζαχῶρ, Μιχ. Τσακίρογλου, Νικ. Χατζημιχάλη, Α. Νυρλῆ, Παράσχου Δήμου. Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδου, Σ. Σολομωνίδου καὶ Μιλτ. Τασσοπούλου, διότι εἶνε πλέον ὑπερδέδαιον, ὅτι ὅλα τὰ τουρκικὰ ἔγγραφα τὰ ἐπιδοθέντα εἰς τὸν Νομάρχην συνετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδου καὶ ἐσφραγίσθησαν ὑπὸ τοῦ σφραγίδοφύλακος Σ. Σολομωνίδου, ἐν παντελεῖ ἄγνοίᾳ τῶν λοιπῶν Δημογερόντων, οἵτινες καὶ δικαίως ἀσχάλλουσι βλέποντες δημοσιευόμενα ἔγγραφα ἐν ὀνόματι τῆς Δημογεροντίας.

Ἐνὸς δὲν δημοσιεύετε τὴν ἀναφορὰν σας, τὴν περιέχουσαν τ' ἄρρητα καὶ ἀθέμιτα, τὸ δημοσιευθὲν

ἔγγραφόν σας θὰ ἔχῃ τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχύν, ἢν μία ἀπλὴ διάψευσις δὲν δύναται νὰ καταστρέψῃ.

Οἱ κ. Συντάκται τῶν ἐν Σμύρνῃ ἐφημερίδων, ἀντὶ νὰ σκιαμαχῶσι κατὰ τοῦ «Νέου Βήματος» ὡς ἀπαιτήσωσι τὴν ἡμεσον δημοσίευσιν τῆς ἀναφορᾶς τῆς Δημογεροντίας πρὸς τὸν Νομάρχην, ἥτις περιέχει τ' ἄρρητα καὶ ἀθέμιτα καὶ τότε μόνον θ' ἀποδειχθῇ τὸ ἀληθὲς καὶ βάσιμον τῶν ἐν τῷ «Ν. Βήματι» δημοσιευομένων.

ΑΠΗΓΕΑΝΤΟ ; ; ;

Φωνασκοῦσι τὰ ἐντιμα μέλη τῆς Δημογεροντίας Σμύρνης καὶ ἰδίως οἱ κορυφαῖοι αὐτῶν Σ. Σολομωνίδης καὶ Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης καὶ ζητοῦσι διὰ πλαστοῦ καὶ προσποιτοῦ θορύβου ν' ἀποπλανήσωσι τοὺς εὐαπατήτους, ὅτι τὰ καταχωρισθέντα εἰς τὰ τοῦ Μαΐου φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν ἐπίσημα ἔγγραφα δὲν εἶναι γνήσια (!!!) καὶ δὲν ἐστάλθησαν εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἀπευθύνονται Ἀρχοντας τοῦ τόπου καὶ δὲν ὤκνησαν νὰ προσέλθωσι τὰ ἰοδόλα ταῦτα ἔρπετὰ μέχρι τῆς κλίνης τοῦ πάσχοντος Ἀγίου Σμύρνης καὶ νὰ ἐκλιπαρήσωσι τὴν ὑπογραφὴν Αὐτοῦ, ἔστω ἂν καταπατηθῇ ἡ ἀλήθεια, ἀλλὰ τοὺλάχιστον νὰ σωθῶσιν ἀπὸ τῆς γενικῆς κατακραυγῆς τῶν Σμυρναίων ὅτι ἐπρόδωκαν ἀναιδῶς, ὅτι κατεσυκοφάντησαν ψευδῶς εἰς τὰς τοπικὰς Ἀρχὰς, ὅτι ὁ Ἅγιος Σμύρνης μετὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Κεντρικῆς εἰσπράττει χρήματα ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου τῆς Ἑλλάδος πρὸς βλάβην τοῦ Ὑψηλοῦ Ντοβλετίου!!! Καὶ ὁ Ἅγιος Σμύρνης, ὅστις ἐννοεῖ νὰ σταυρωθῇ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ νὰ κατευνάσῃ τὰ ἐξεγερθέντα δικαίως πνεύματα, προσυπέγραψε μετ' αὐτῶν τὸ κάτωθι πρακτικόν:

Ἡ Δημογεροντία Σμύρνης, συνελθοῦσα σήμερον ὑπὸ τὴν

• Προεδρείαν τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου, διαψεύδει καὶ
• πάλιν κατηγορηματικῶς πάντα τὰ γραφέντα ἐν τῷ ἐν 'Α-
• θήναις ἐκδιδομένῳ «Νέῳ Βήματι», κηρύττει ἀνύπαρκτον,
• κίβδηλον καὶ πλαστὸν τὸ δημοσιευθὲν ἐν αὐτῷ ἔγγραφο
• πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Νομαρχίαν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Νοεμ-
• βρίου 1906 κατὰ τοῦ Σ. Μητροπολίτου κ. Βασιλείου κ.τ.λ.
• Ἡ Α. Σεβασμιότης ἐδήλωσεν ἐπίσης ὅτι τοιοῦτου ἔγγραφου
• οὐδέποτε ἔλαβε γνῶσιν».

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 25ῃ Μαΐου 1907.

Ὁ Πρόεδρος

(ὑπογρ.) † Ὁ Σμύρνης Βασίλειος

Οἱ Δημογέροντες

(ὑπογρ.)	Ε. Χ. Ἐμμανουηλίδης
»	Σωκρ. Σολομωνίδης
»	Ἀναστ. Ζαχοῦρ
(Τ. Σ.)	Μιχ. Τσακυρογλου
»	Χ. Παράσχος Δήμου
»	Νικόλ. Χατζημιχάλης
»	Α. Νυρλῆς
»	Μιχ. Τασσόπουλος

Ἄλλ' ὅτε εἶδεν ὁ Ἅγιος Σμύρνης, ὅτι πρὸς σφαγιασμὸν
τοῦ δικαίου ἐδημοσιεύθη εἰς ὅλα τὰ ἐγχώρια τῆς Σμύρνης
φύλλα, ἵνα δημοκοπήσωσι καὶ δικαιωθῶσιν ἀπέναντι τῶν
Χριστιανῶν οἱ Ἐφιάλται καὶ Ἰουδαὶ ἀπέλυσεν τὴν κατωτέρω
δήλωσίν του.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 164

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ

• Καθάπερ ἐκ τῶν ὑστέρων, συνεπεία τῆς ἀναγνώσεως
• τῶν ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ «Νέῳ Βήματι» ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12
• καὶ 19 τοῦ λήγοντος Μαΐου δημοσιευθέντων ἐγνώσθη, τὸ
• καταχωρισθὲν ἐν τοῖς ἐγχωρίοις φύλλοις πρακτικὸν τῆς

• Δημογεροντίας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 λήγοντος μηνὸς δὲν
• φέρεται πιστὴν τῶν πραγμάτων ἔκθεσιν, καθότι ὡς ἐκ τοῦ
• κώδικος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δῆλον (Σελὶς 262), ἐγρά-
• φησαν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τὰ δέοντα, σχετικῶς πρὸς τὰ,
• ὡς μὴ ὥφειλε, διενεργηθέντα ὑπὸ τῆς Δημογεροντίας κατὰ
• τὰς παραμονὰς τῆς ματαιωθείσης Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως.
• Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τοῦ εὐσεβοῦς καὶ Ὁρθοδόξου κοινοῦ».

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 30ῇ Μαΐου 1907.

(Τ. Σ.) † Ὁ Σμύρνης Βασίλειος ἀποφαίνεται.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναγινώσκεται μεταξὺ τῶν γραμμῶν,
διότι ὁ τύπος δὲν εἶναι ἐλεύθερος ἐν Τουρκίᾳ, ὅτι οἱ Δημο-
γέροντες ψευδῶς καὶ συκοφαντικῶς κατήγγειλαν τὸν Μη-
τροπολίτην καὶ τοὺς Κεντρικοὺς εἰς τὸν Κιαμὴλ Πασσᾶν,
ἵνα ματαιώσωσι τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὡς καὶ τὸ ἐπέτυχον.

Ὅτι τὰ δημοσιευθέντα ἔγγραφα εἰσιν ἀληθῆ.

Ὅτι οὔτε ἱερὸν, οὔτε ὁσίων ἔχουσιν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ
ὁ Θεὸς νὰ σώσῃ τὴν ὥραϊαν Σμύρνην ἀπὸ τὰ χέρια τους.

Πρέπει νὰ μάθωσιν ὅμως οἱ συμπολίται μας Ἀθηναῖοι καὶ
ὑστερον ἀπὸ αὐτοὺς ἅπαντες οἱ Ἕλληνες, ὅποια τις εἶναι ἡ
ἀμερολόγητος καὶ ἀνεξάρτητος ἑλληνικὴ δη-
μοσιογραφία ἐν Σμύρνῃ. Τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν τοῦ Μητρο-
πολίτου μόνον ἡ «Πρόοδος» ἐδημοσίευσεν, οἱ δὲ ἄλλοι,
ἐγείναν, ὡς πάντοτε, νευρόσπαστα τοῦ Σολομώννογλου καὶ
Μανώλογλου καὶ τῆς Ἀμαλθείας ἀνευ ἀρχῆς καὶ τέλους
καὶ ἠρνήθησαν νὰ τὴν δημοσιεύσωσιν! Ἴδου ἐν τῷ μύ-
τῃ καὶ ἀμερολόγητῃ τοῦ εὐγενοῦς ἑλληνικοῦ τύπου
ἐν Σμύρνῃ!!!

Δὲν πρέπει ἡ ἀλήθεια νὰ γείνη γνωστὴ, πρέπει τὸ ψεῦδος
νὰ βασιλεύῃ. Ἀλλὰ ἡ Σμύρνη δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ μάθῃ
τώρα τὰς προδοσίας καὶ τὰ αἵσχη τῶν Δημογερόντων καὶ

[ωτ]

ιδία τῶν δύο κορυφαίων, τοῦ Σολομωνίδου Σωκράτους καὶ Ἑμμανουηλίδου Ἑμμανουήλ, οἵτινες μόνον ἑλληνοπρεπεῖς χαρακτηριστικὸν ἔχουσι τὴν κατάληξιν *ιδης* ἀνταλλάξαντες αὐτὴν μὲ τὴν Καισαρικὴν *ό γ λ ο υ*. Τὰ τακρίρια τῶν Ὑπουργῶν τῶν Θρησκευμάτων ἐδημοσιεύθησαν, αἱ Πατριαρχικαὶ ἐπιστολαὶ ἐπίσης καὶ εἰς τὰ 14 ἐρωτήματά μας ἔμειναν ἀναυδοί !

Καὶ τώρα ἔρχεται τὸ ἐρώτημα : ἀφοῦ κατεδικάσθησαν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Κοινότητος Σμύρνης, ἀφοῦ εἰσὶν ἐστιγματισμένοι παρὰ πάντων, ἀφοῦ ἡ κοινὴ συνείδησις εἶναι ἐπαναστατημένη κατ' αὐτῶν τί ἐναπολείπεται ; Τὸ τελευταῖον *κα θ ἡ κ ο ν* τοῦ Ἰούδα, ἵνα βροντοφωνήσωσιν οἱ μεταγενέστεροι :

Ἀπήγγξατο ; ; ;

Ἐν Σμύρῃ

Ι Ω Ν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ «ΝΕΟΝ ΒΗΜΑ»
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ Σ. ΤΣΑΛΟΥΧΟΣ

Δημοσιεύει τακτικῶς ὑπὸ τοὺς τίτλους «Ἐθνικὴ Ἀνασκόπη», «Διεθνὴς Ἐπιθεώρησις» καὶ «Ἑσωτερικὸν Δελτίον» σθεναρὰν ἀρθρογραφίαν ἀφορῶσαν·

1) Τὰ ἐν τοῖς Βαλκανίοις καὶ Πατριαρχείοις φλέγοντα ζήτῃματα.

2) Τὴν διπλωματικὴν κίνησιν τῶν ξένων Κρατῶν.

3) Πᾶν ζήτημα τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Χώρας.

Τὸ «ΝΕΟΝ ΒΗΜΑ» στρέφει ἐτι ἀγρυπνῶν τὸ ὄμμα πρὸς πᾶσαν ἀνάγκην καὶ τῆς πλέον μεμακρυσμένης γωνίας τοῦ ἐν διασπορᾷ καὶ ἀλυτρώτου Ἑλληνικοῦ, — βροντοφωνεῖ δὲ ἐκάστοτε ἀπὸ τῶν στηλῶν αὐτοῦ γυμνῆν, ὥμην καὶ καίουσαν τὴν ἀλήθειαν, σκοποῦν πρωτίστως καὶ κυριώτατα τὴν τῶν κακῶς κειμένων βελτίωσιν, δι' ἐλέγχου δριμύτος μὲν καὶ αὐστηροῦ ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῶν διαφορῶν κοινωτικῶν ἀρχόντων ἀλλὰ λελογισμένου καὶ ἀκριβοδικαίου.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΣΤΕΛΙΟΥ ΤΣΑΛΟΥΧΟΥ

ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Τὸ Γραφεῖον ἡμῶν ἀναλαμβάνει πᾶσαν διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ ἐργασίαν, δικηγορικὴν, δικαστικὴν καὶ διοικητικὴν· δίδει ὁδηγίας καὶ συμβουλὰς, ἐνεργεῖ μεταφράσεις, μεσολαμβάνει εἰς τὴν ἐκδοσὶν παντὸς ἐγγράφου Ἑλληνικῶν ἢ ἐν Ἑλλάδι Ἀρχῶν, καὶ ἐν γένει εἰς πᾶσαν ἐργασίαν σχετιζομένην πρὸς τὰς Ἀρχάς.

Ἀπευθυντίον : Διεσθύνουσιν Ἐφημερίδος «Νέον Βῆμα» Ἀθήνας.